

శ్రీ సచ్చిదానంద శంకరభారతీ
 పం. 37

ఇచ్చుతి

OCT 1917
 MAR 1918

శ్రీ సచ్చిదానంద శంకరభారతీ
 జగద్గురు స్వాములవారిచే
 ప్రకటింపబడినది.

(మొదటికూర్పు 100 పుటలు)

శ్రీమనోరమా ముద్రాక్షరశాల
 రాజమహేంద్రవరము.

1917

కాప్రెటు

68

శ్రీపరశివాభ్యాం నమః

శ్రీ

శ్రీరాజరాజేశ్వరీపీఠ

జగద్గురువరంపరా

మఠామ్నాయం

మఠామ్నాయచంద్రికా

మాధవీయం

శేణుకాతంత్రతంత్రత

ఎకత్రింశోధ్యాయః

ద్వాత్రింశోధ్యాయః

త్రయస్త్రింశోధ్యాయః

శంకరవిజయవిలాసం-అ॥ ౨౪

ఎతే ర్గంధై భారతీసంప్రదా

యభారతీపీఠమహిమా

నువర్ణనం సమ్యజ్ఞాతవ్యం.

శ్రీమదభినవవిరూపాక్ష జగద్గురుసంస్థానాధీశ్వర సచ్చిదా
నందశంకరభారతీజగద్గురుస్వాములవారిచే భారతీమఠ
సంగమక్షణకొరకున్న భారత్యాదియతులసంగమక్షణకొరకు
న్న పైగ్రథములు ముద్రింపించి ప్రకటింపబడెను. దశ
విధసన్యాససంప్రదాయస్థులకు ఆహ్వానములు వేరువేరు
గా నున్నవి. అవిన్ని మరికొన్ని సన్యాసధర్మములున్న
ప్రచురించబడును.

ద్వైపరేణుకాతంత్రం.

యుగస

తత్వం

ద్రా

జగద్గురుపరంపరా.

సదాశివసమారంభం శంకరాచార్యమధ్యమాం ।
 అస్మదాచార్యపర్యంతాం మదే గురుపరంపరాం ॥౧॥
 భక్తానాం బ్రహ్మతత్వం ప్రకటయితు మిమం లోక
 మేవావతీర్ణం । సర్వజ్ఞం సర్వవిద్యాస్వపరపరశివం తత్ప్ర
 జాంబూనదాభం । దండం మృత్కుండికాం ప్రాకృత్విధ
 భువి కరే జ్ఞానముద్రాం దధానం । గాత్రే రుద్రాక్ష
 హారా భసిత మపి గురుం శంకరాచార్యమీశే ॥౨॥
 వేదే బ్రహ్మసమ స్తదంగనిచయై గర్భోపమ స్తత్కథా
 తాత్పర్యాభివేచనై గురుసమ స్తత్కర్మ సంకీర్తనే
 ఆసీ జ్ఞేమిని రేవ సూత్రనిచయ స్వాధ్యోపసంవ
 ర్ణనే వ్యాసేనైవ సమస్స శంకరగురు జ్ఞేజీమతాం
 మానసే ॥౩॥ అద్వైతార్ణవపూర్ణచంద్ర మభిదాపద్మా
 టవీభాస్కరం । విద్యతోక్తినమచితాంఘ్రియుగళం
 ప్రద్యేషికతానలం । వ్యాద్యాభేద్యసమ స్తవేదపతనం
 ప్రోద్యద్వివేకాలయం । స్విద్యద్వాగమృతం పరాత్పర

గురుం శ్రీశంకరం తం భజే ||౪|| సచ్చిదానందరూ
 శంకరాయ మహాత్మనే | కై వల్యకలనాకృతర
 నమః ||౫|| వక్తార మాసాద్య యమేవ
 స్వతీ స్వార్థసమన్వి తాసీత్ | నిరస్తదు స్తకకలః
 సమామి తం శంకర మచింతాంఘ్రిం ||౬|| శృతిస్మృ
 పురాణానా మాలయం కరుణాలయం | సమామి భగవ
 త్పాదశంకరం లోకశంకరం ||౭|| వేదవేదాంగతత్వజ్ఞం
 భారతీగురు శేఖరం | సకలాగమతత్వజ్ఞం నృసింహభారతీ
 గురుం ||౮|| భ జేహం మనసా వాచా ఆచార్యం మమ
 దేశికం | బాలాదిపాదుకాయాశ్చ పాదుకాయాశ్చ సూ
 త్రకే ||౯|| అపరాధసహస్రాణి క్రియం తెహర్నిశం
 మయా | దాసోహ మితి మాం మత్వా త్సుమన్స్వ గురు
 పుంగవ ||౧౦|| ఉమాసహాయ మిత్యాదిశృత్యా సాకార
 కల్పనా | అవికార మజం శుద్ధ నిర్గుణం య నిరంజ
 నం ||౧౧|| మూలప్రకృత్యా మేవాసౌ ప్రతిబింబ స్స
 దాశివః | శుద్ధమాయాబింబి తోసౌ చాంతర్యామి తి
 చేశ్వరః ||౧౨|| మహాదేవో మహావిష్ణుః పంచమ
 శ్చతురాననః | వశిష్ట శృక్తియోగీంద్రః పరాశరమహా
 మునిః ||౧౩|| వ్యాస శ్మకో గౌడపాదో గోవిందో భగ
 వాన్ గురుః | గురు శ్రీశంకరాచార్య వ్షణ్ణతథాపన

పృథుః ॥౧౪॥ శ్రీమత్కైలాసవాసీ మధుమధనసుహృ
 ద్బ్రహ్మణా బ్రహ్మవిద్భిః । సద్భిః సుప్రప్రథిత స్సన్మలి
 యుగనుముఖ శృంకరః ప్రాదురాసీత్ । అద్వైతం నామ
 తత్త్వం దిశిదిశి విజయీ భావి సంస్థాప్య శుద్ధం । శ్రీమ
 ద్రాజాధిరాజో భువి నకలపరివ్రాజికాచార్యధుర్యః ॥౧౫॥
 నిధ్యష్టవసువహ్నృబై సమతీతే కతాయుగే । శంకరాచార్య
 రూపేణ చావతీర్ణ స్సదాశివః ॥౧౬॥ సేత్రాబ్ధిశైలసం
 ఖ్యాక శేకే శార్వరివత్సరే । మాఘే కృష్ణచతుర్దశ్యాం
 శంకర శ్శిన మన్వగాత్ ॥౧౭॥ వేదాష్టశైలసంఖ్యాక
 చిత్రభానుసువత్సరే । కార్తికే శుక్లపౌర్ణమ్యాం సిద్ధి
 మాయా తస్యరేశ్వరః ॥౧౮॥ సేత్రాగ్నివసుసంఖ్యాక
 ప్రజోత్పత్తిసువత్సరే । మాఘే తు శుక్లద్వాదశ్యాం
 శివం బోధఘనో యయా ॥౧౯॥ భూమ్యష్టవసుసంఖ్యాక
 శకే శిద్ధాద్రివత్సరే । ఆశ్విజే శుక్లసప్తమ్యాం శివం
 జ్ఞానఘనో యయా ॥౨౦॥ బాహ్యాక్షి నిధిసంఖ్యాక శోభ
 కృద్వత్సరే శుభే । మాఘే తు శుక్లపౌర్ణమ్యాం జ్ఞానో
 త్తమశిశ్రో యయా ॥౨౧॥ వసుశైలాంకసంఖ్యాక
 శుభే దుర్ముఖవత్సరే । కార్తికే తు త్రయోదశ్యాం
 నృసింహస్థా శివ ఘన్వగాత్ ॥౨౨॥ బాహ్యాక్షిసూన్య
 చంద్రాఖ్యే శకే విక్రమవత్సరే । ఆశ్విజే శుక్లపౌర్ణ

మ్యాం ఈశ్వరో ఈశ్వరౌ యయా ॥౨౩॥ గుణర్తుసూ
 న్యచంద్రాభ్యే శకే దుర్ముఖవత్సరే । మాసి భాద్రపదే
 శుక్ల చతుర్దశ్యాం శివం యయా ॥౨౪॥ యోగీ నృ
 సింహానా + మాసాసర్వలోకమపూజితః । బాణసూన్యం
 దుచంద్రాభ్యే శోభకృద్వత్సరే శుభే ॥౨౫॥ పుష్యే తు
 శుక్ల పంచమ్యాం విద్యాతీర్థో శివం యయా । వసు
 బాణైక చంద్రాభ్యే శకే దుర్ముఖవత్సరే ॥౨౬॥ చైత్రే తు
 శుక్ల పౌర్ణమ్యాం భారతీకృష్ణతీర్థకః । తపోనిధి స్తప
 స్తేపే యతి రీశ్వర మన్వగాత్ ॥౨౭॥ ఋషిరామాగ్ని
 వేదాబై సంప్రాప్తే చ కలా యుగే । శ్రీవిద్యారణ్యరూ
 పేణ చావతీర్ణో మహేశ్వరః ॥౨౮॥ వేదాష్ట సేత్రచం
 ద్రాభ్యే శుభకృద్వత్సరే శుభే । వైశాఖే శుక్ల పక్షే తు
 తృతీయాయాం శివం యయా ॥౨౯॥ భాష్యకారకనా
 మాసా విద్యారణ్యోయతీశ్వరః । అన్య శిష్యో జ్యేష్ఠ ఏవ
 శృంగగిర్యాం వశేద్యతిః ॥౩౦॥ చంద్రశేఖరనామాఖ్యో
 గుర్యాజ్ఞాప్రభవేన వై । ద్వితీయశిష్యో పంపాయాం
 గురుణా స్థాపితప్రభుః ॥౩౧॥ సూన్యసూన్యాగ్ని చంద్రా
 భ్యే కాశయుక్తి మవత్సరే । జ్యేష్ఠే తు శుక్ల పౌర్ణమ్యాం
 సృసింహాన్న శివ మన్వగాత్ ॥౩౨॥ వేదేందు గుణ
 భూయుక్తే శకేంగిరస వత్సరే । యోగీ తు కే యోగీ పప్త్యాం

సు రేంద్రో ముక్తి మావిశత్ ||33|| నేత్యాగ్నిగుణభూ
యుక్తే శకే వికృతివత్సరే । మాధవే కృష్ణపక్షే తు దశ
మ్యాం శంకరో భవత్ ||34|| నేత్యాబ్ధిగుణభూయుక్తే
శకే శార్వరివత్సరే । మాఘే తు శుక్లపంచమ్యాం
ముక్తో నృసింహభారతిః ||35|| ఇమబాణత్రిభూయుక్తే
ప్రమాదీచ్యుబ్దకే శుభే । ఆషాఢే శుక్లపక్షే తు ద్వాద
శ్యాం తు సమాధినా ||36|| సచ్చిదానందనా మాసా
సచ్చిదానంద మావిశత్ । సూన్యాశ్వగుణభూయుక్తే
శకే విభవవత్సరే ||37|| సభోమాసే పౌర్ణమాస్యాం
శంకర శ్శంకరం యయా । భేనిధి గుణభూయుక్తే సర్వ
ధారినువత్సరే ||38|| శ్రావణ్యాం కృష్ణపంచమ్యాం
విద్యారణ్యోన్వగాధ్వరం । వస్వంకగుణభూయుక్తే హేవి
శంబ్యుబ్దకే శకే ||39|| త్రయోదశ్యాం చైత్రశుద్ధే
ముక్తో నృశింహభారతిః । భూనేత్యాబ్ధిందుసంయుక్తే
శకే సిద్ధాధివత్సరే ||40|| పాల్గుణే శుక్లపంచమ్యాం
ముక్త స్సచ్చిత్సమాధినః । సచ్చిదానందనా మాసా
సర్వలోకనమస్కృతః ||41|| ఋతువహ్నిబ్ధిభూయుక్తే
శకే సద్భావవత్సరే । మాఘమాసే కృష్ణపక్షే త్రయో
దశ్యాం శుభే ది న ||42|| విద్యారణ్యయతీం ద్రోసా
శంకరం సముపావిశత్ । ఋతుబాణాబ్ధిభూయుక్తే వత్సరే

యసంజ్ఞకే ||౪౩|| భాద్ర శుక్లతృతీయాయాం శంకర
 శృంగరం యయా । అబ్బర్తువేదచంద్రాభ్యే శుభకృద్వ
 త్సరే శుభే ||౪౪|| ఆషాఢే శుక్లద్వాదశ్యాం సచ్చిదా
 నందసిద్ధిభాక్ । అబ్బర్ది వేదభూయక్తే పరీధావిసువ
 త్సరే ||౪౫|| శ్రేష్ఠమాసే కృష్ణపక్షే నవమ్యాం పుణ్య
 యుగ్దినే । శంకరం సముపాగచ్ఛ చ్చీసదానందభార
 తిః ||౪౬|| గజనాగాబ్ధి భూయక్తే వత్సరే క్షయసం
 జ్ఞకే । మాధవే మాసి సప్తమ్యాం ముక్త శృంగరభార
 తిః ||౪౭|| గుణనిధ్యబ్ధి భూయక్తే ప్రజోత్పత్తికవత్సరే ।
 శ్రేష్ఠే కృష్ణదశమ్యాం వై శివం జజ్ఞే సమాధినా ||౪౮||
 నృసింహభారతీనామ ప్రఖ్యాతో మతకారకః । శర
 శ్రేష్ఠివందునా యక్తే స్వభానువత్సరే శుభే ||౪౯||
 సహ శుక్లప్రతిపది విద్యారణ్య సుభారతిః । గుణభూసుర
 చంద్రాభ్యే శకే తు ఖరవత్సరే ||౫౦|| మాసీ భాద్రపదే
 శుక్లపౌర్ణమ్యాం శివ మన్వగాత్ । విద్యాపూర్వనృసిం
 హాఖ్యో భారతి స్వసమాధినా ||౫౧|| గుణనేత్రేషు
 భూయక్తే ప్లవసంవత్సరే శుభే । కార్తికే కృష్ణపంచ
 మ్యాం సదానందాఖ్యభారతిః ||౫౨|| ఈశ్వరోభూ
 త్సదా భూయక్ ముక్తిం సముపజజ్ఞరే । నాగేశ్వర
 భూయక్తే ధాతీసంవత్సరే శుభే ||౫౩|| ఆషాఢే కృష్ణ

పక్షస్య దశమ్యాం శంకరో యయాః॥ బింద్యంక శరభా...
 యుక్తే శకే కీలకవత్సరే ॥౫౪॥ శ్రావణే కృష్ణపక్ష్యాం
 తు ముక్తి మాప యతీశ్వరః । విద్యాభినవపూర్వాభ్య
 శృంకర స్స తు భారతిః ॥౫౫॥ బిందునేత్ర రుభాయుక్తే
 బహుధాన్యాబ్దకే శుభ । ఆమాఢే కృష్ణపక్షే చ ఏకాద
 శ్యాం శివం యయా ॥౫౬॥ ఉద్దండపూర్వో నృశింహ్న
 భారతి స్సుసమాధినా । అబ్ధి నేత్ర రుభాయుక్తే చిత్ర
 భానుసువత్సరే ॥౫౭॥ మాసి భాద్రపదే శుక్లసప్తమ్యాం
 శివ మన్వగాత్ । విద్యాశంకరనామాభ్యభారతీ గురుస
 త్తమః ॥౫౮॥ వేదర్తురిపుచంద్రాభ్యే శకే దుందుభివ
 త్సరే । మాసి భాద్రపదే శుక్లపార్ణమ్యాం శివ మన్వ
 గాత్ ॥౫౯॥ నృశింహ్నభారతీ సాక్షా చ్ఛి ప్రాహ మితి
 సంస్మరన్ । అన్య శిష్యో జ్యేష్ఠ ఏవ పుష్పగిర్యాం మతా
 ధివః ॥౬౦॥ శాస్త్రాభ్యవసువేదాబ్జై సమతీతే కతా
 యుగే । విద్యాశంకరయోగీంద్ర శ్వాపతీర్ణో మహా
 శ్వరః ॥౬౧॥ ఇషుచక్ర రుభాయుక్తే శకే రక్తాక్షివ
 త్సరే । శ్రావణ్యాం కృష్ణపక్షే తు చతుర్థ్యాం శివ
 మన్వగాత్ ॥౬౨॥ విద్యారణ్యయతీం ద్రోసా ధ్యాత్వా
 దివ్యసమాధినా, గుణాద్రిముతుచంద్రాభ్యే ప్రజోత్పత్తి
 సువత్సరే ॥౬౩॥ మాసి భాద్రపదే శుక్లపంచమ్యాం

శివ మన్వగాత్ । ఉద్దండశంకరాఖ్య శ్చ భారతీగురు
 సత్తమః ॥౬౪॥ వన్వగ్నిఋతుచంద్రాఖ్యే శకే ధాతసు
 వత్సరే । ఆశ్వీజకృష్ణచాప్తమ్యాం నారసింహస్నా శివం
 యయా ॥౬౫॥ అదిగనాగర్తుభూయుక్తే శకే పాధివ
 వత్సరే । మాసి భాద్రపదే కృష్ణదశమ్యాం శివ మన్వ
 గాత్ ॥౬౬॥ పూర్వాభినవసంజ్ఞో వై శంకర స్సతు
 భారతిః । తస్య జ్యేష్ఠశిష్యపర్యః శ్రీమదుద్దండభార
 తిః ॥౬౭॥ గుర్వనుజ్ఞానునారేణ ప్రాగ్దేశే పీఠ మాక్లి
 బత్ । ఆంధ్రదేశే తు విఖ్యాతః వేదవేదాంగపా
 రగః ॥౬౮॥ సకలాగమతత్వజ్ఞో నిగ్రహానుగ్రహ
 త్తమః । పీఠం నిర్మాను యత్నేన గ్రామే కాకరప
 ర్తికే ॥౬౯॥ వసుబాణాప్తవేదాబై సమతీతే కలా
 యుగే । ఆవిర్భూతో మహాదేవో శ్రీమదుద్దండభార
 తిః ॥౭౦॥ అష్టాంకఋతుచంద్రాఖ్యశకే దుర్ముఖవత్సరే ।
 మాఘే శితపత్నే తు భూతతిథ్యాం శివం మయా ॥౭౧॥
 వేదాక్షిఋషిచంద్రాఖ్యే శకే దుందుభివత్సరే మాసి
 శ్రావణికే శుక్లే ఎకాదశ్యాం శివం యయా ॥౭౨॥
 పూర్వం చాభినవోద్దండబోధానంద స్తతః పరం । శంక
 రాఖ్య మహాదేవః శివం ప్రాప్త జగద్గురుః ॥౭౩॥ ఋతు
 వేదాద్రిచంద్రాఖ్యశకే తారణవత్సరే । జ్యేష్ఠమా

అసి తే పక్షే ద్వాదశ్యాం పీఠ ముత్సృజత్ ||౨౦|| పూర్వం
 చాభిన ప్రోద్దండన్మసింహ్నభ్యో జగద్గురుః । అభ్యశా
 స్త్రాద్రిచంద్రాభ్య శకే తు శుభకృత్సమే ||౨౧|| వైశా
 ఖశుక్ల పౌర్ణమ్యాం సదాశివ మవాప సః । శ్రీమన్నారా
 యణానందశంకరో లోకశంకరః ||౨౨|| సూన్యాష్టఋషి
 చంద్రాఖ్యశకే పింగళవత్సరే । శార్తికే శుక్లపక్షే తు
 ద్వాదశ్యాం శివ మన్వగాత్ ||౨౩|| ఆదా శ్రీసచ్చిదా
 నందన్మసింహ్నభ్యస్తతఃపరం । బాణాష్టఋషిచంద్రాఖ్య
 శకే రాద్రిసువత్సరే ||౨౪|| మాసి చాశ్వియుజే కృష్ణే
 దశమ్యాం శివ మన్వగాత్ । సదానంద శృంకరాభ్యో
 భారతీసంప్రదాయవాత్ ||౨౫|| చంద్రాక్షివసుచంద్రా
 ఖ్యశకే దుందుభీవత్సరే । మాఘాసితచతుర్దశ్యా ము
 త్తరాదిశ మాయయా ||౨౬|| పూర్వం చిదానందపదం
 నృసింహ్నభారతీపరం । వేదవేదాంగతత్వజ్ఞో భారతీసంప్ర
 దాయకః ||౨౭|| నానాశాస్త్రార్థతత్వజ్ఞో బోధయాపో
 జగద్గురుః । సూన్యాంబర స్సూన్యబాణే సమతీ తే కలా
 యుగే ||౨౮|| రాజరాజేశ్వరోపాస్యః రాజరాజేశ్వరీ
 సహా అష్టాస్యగండభేరుండజ్వాలాన్మసింహ్నపోషకః ||౨౯||
 సచ్చిదానందపూర్వాఖ్య శ్రీమచ్ఛంకరభారతిః । రాజ
 రాజేశ్వరీపీఠనిర్మాణవిధో భవత్ ||౩౦|| నిత్య మేవం

ఏతే ద్యస్తు సాక్షాద్గురుపరంపరాం । సర్వా న్కామా
 నవా ప్యేహ చాంతే మోక్ష మవాప్నుయాత్ ॥౮౫॥
 జపపూజాదికాలేషు మధ్యే చాద్యంతయో స్తథా ।
 పఠనా న్నంత్రసిద్ధి శ్చ వరదో భవతి ధృవం ॥౮౬॥

శంకరాచార్యచరిత్రాసంగ్రహం.

సదాశివసమూరంభాం శంకరాచార్యమధ్యమాం ।
 అస్సదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరంపరాం॥ నిధ్య
 వ్తవనువహ్మ్యైదై నివతీతే కలౌ యుగే । శంకరాచార్య
 రూపేణ చావిర్భూతో సదాశివః॥ శృతిస్మృతిపురాణానా
 మాలయం కరుణాలయం । నమామి భగవత్పాదశంక
 రం లోకశంకరం॥ అష్టమాదై చతుర్వేదిద్వాదశే సర్వ
 శాస్త్రవిత్ । షోడశే కృతవాన్భాష్యం ద్వాత్రింశే ముని
 రన్వగా దిత్యాది॥

ఇట్లు సదాశివుండు క్రీ.శ. ౮౦౮ సంవత్సరములు
 కలిలోకాగావిభవసంవత్సర శ్రావణ శుద్ధ దశమియందు
 రవి కుజ గురు శనిలు స్వోచ్ఛయం దుండ శుభవీ
 ఖీత శుభలగ్నముందు మాయాశబళితబ్రహ్మ యగు

సదాశివుండు విగతసదాచార సకలదురాచారయుత బ్రాహ్మణోపేత మర్త్యలోకము గాంచి యందు నాది బ్రహ్మాదులచే బ్రాహ్మణాదుల సకలవేదోక్త కర్తాచరితులం గావించి పిమ్మట సాధనచతుష్టయోపేతుల శ్రు|| ఆత్మావారేద్రప్తప్ర్యా శ్రోతప్ర్యా మంతప్ర్యా నిదిధ్యా సితవ్యేత్యాదిప్రమాణంబుల ననుసరించి సదాచారప్రవర్తకు లగుబ్రాహ్మణాదుల స్వస్వరూపజ్ఞులుగాఁ జేయదలంచి భూలోకమం దవతరించి యుపనిషత్సతానూత్రా భాష్యాదుల రచించి వాటిని ప్రవర్తింపఁజేయుటకై ఋగ్వేదమునకు బ్రాగ్దేశమందలి శ్రీజగన్నాథక్షేత్రమన నొకమఠంబు నేర్పరచి యందు తమశిష్యులలో పద్మపాదుల సధిష్ఠాతగా నేర్పరచిరి.

యజుర్వేదమునకు దక్షిణదేశస్థ శ్రీశృంగగిరియందు నొకమఠంబు నేర్పరచి యందు తమశిష్యులలో సురేశ్వరాచార్యుల సధివతులుగా నిణయించి సకలదేశసదాచారచరిపాలనమతామ్నాయరీతి చేయునటుల యాజ్ఞనాసంగిరి సామవేదమునకు బచ్చిమదేశస్థద్వారకయందు నొకమఠంబు గావించి యందు తమశిష్యులతో హస్తామలకాచార్యుల నాధునిగా నొనర్చిరి.

అధర్వణవేదమునకు యుత్తరదేశమందలి బదరికా

శ్రమమందు నొకమఠమును స్థాపించి యందు తమ శిష్యులలో తోటకాచార్యుల నధిపతులుగాఁ గావించిరి.

తదుపరి శిష్యప్రాధికాన + చె వణ్ణత స్థాపనఁబు జేసితాము యేర్పరచినమఠములందు విధుల తెలియఁటకై మఠామ్నాయ మను నొక గ్రంథరచనజేసి మఠముల యందు భాష్యాదులతో గూడ శిష్యబృందమున కభ్యసింపజేసిరి. 32 వ సంవత్సరమందు తాము వచ్చిన కార్యసిద్ధియైన దని తెలిసికొని యవధూతాశ్రమ సిద్ధులగు డత్తాత్రేయుల దలంచినమాత్రము చె శ్రీశంకర సన్నిధానమునకువచ్చి దండాదుల విడపించినచో ముని వేషధారులై నేటిసరికిన్ని అజ్ఞాతవేషధారులై నర్వత్ర సంపరించుచుండిరి „ యామఠామ్నాయ మెటులన

మఠామ్నాయము.

చతుర్దిక్షు ప్రసిద్ధాను ప్రసిద్ధధికం స్వనామతః।
చతురో ధ మఠా న్కృత్వా శిష్యా స్సంస్థాపయే
ద్విభుః ॥౧॥ చకార సంజ్ఞా మాచార్య శ్చతుర్ణాం
నామభేదతః । త్రైత్రం చ దేవశాసన క్షం తీర్థం

పృథక్ పృథక్ ||౨|| సంప్రదాయం తథామ్నాయ
 వేదాచ బ్రహ్మచారిణాం ఏవం ప్రకల్పయామాస లోకోప
 కరణాయ వై ||౩|| దిగ్భాగై పశ్చిమైశ్చేత్రం ద్వారకా
 శారదామఠః । కీటవాళ సంప్రదాయ స్తీర్థా శ్రీమ
 పదే ఉభే ||౪|| దేవ సిద్ధేశ్వర శృక్తి భద్రకాలీ చ
 విశ్వతా । స్వరూపబ్రహ్మచార్యాభ్యో ఆచార్యః పద్మ
 పాదకః ||౫|| విఖ్యాతం గోమతీతీర్థం సామవేద శ్చ
 తద్గతం । జీవాత్మపరమాత్మైక్యబోధో యత్ర భవి
 ష్యతి ||౬|| విఖ్యాతం తన్మహావాక్యం వాక్యం తత్స్వ
 మసీతి చ ||౭|| ద్వితీయం పూర్వదిగ్భాగై గోవర్ధన ।
 నమతస్సృతః ||౮|| భోగవాళ సంప్రదాయ స్తత్రా
 రణ్యధన పదే । తస్మిన్ దేవ్రా జగన్నాథః పురుషోత్తమ
 సంజ్ఞకః ||౯|| ఆచార్యః కథిత స్తత్రనామ్నా లోకేషు
 విశ్వతః । ప్రకాశబ్రహ్మచా రీతి హస్తామలకసంజ్ఞ
 కః ||౧౦|| ఖ్యాతం మహోదధి స్తిధ్యం ఋగ్వేద సము
 దాహృతః । మహావాక్యంచ తతోక్తం ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ
 చోచ్యతే ||౧౧|| ఉత్తరస్యాం శ్రీమఠం స్యా త్చేత్రం
 బదరికాశ్రమం దేవ్రా నారాయణో నాను శక్తిః పూర్ణ
 గిరీతి చ ||౧౨|| సంప్రదాయో నందవాళ స్తీర్థం చాల
 కనందినీ । ఆనందబ్రహ్మచారీతి గిరివర్వతసాగరాః ||౧౩||

నామాని తోటకాచార్యో వే దోధర్వణసంజ్ఞకః ।
 మహావాక్యం చ తత్రాయ మత్నా బ్రహ్మైతి
 కీర్త్యతే ॥౧౩॥ తురీయో దక్షిణస్యాం + చ శృంగేర్యాం
 శారదామతః । మలహానికరం లింగం విభాండక సుపూ
 జితం ॥౧౪॥ యత్రాస్తే ఋష్యశృంగస్య మహాశ్మే
 రాశ్రమో మహాన్ । వరాహో దేవతా తత్ర రామ
 త్మైత్రీ ముదాహృతం ॥౧౫॥ తీర్థంచ తుంగభద్రాఖ్యం
 శక్తి శ్రీశారదేతి చ । ఆచార్య స్తత్రచైతన్యబ్రహ్మ
 చారీతి విశృతః ॥౧౬॥ వార్తికాదిబ్రహ్మవిద్యాకర్తా యో
 మునిపూజితః । సురేశ్వరాచార్య ఇతి సాక్షా ద్బ్రహ్మ
 వతారకః ॥౧౭॥ సరస్వతీపురీ చేతి భారత్యానందతీర్థ
 కాగిర్యాశ్రమముఖానిస్య సర్వనామాని సర్వదా ॥౧౮॥
 సంప్రదాయో భూరివాలో యజుర్వేద ఉదాహృ
 తః । ఆహం బ్రహ్మస్మీతి తత్ర మహావాక్య ముదీ
 రితం ॥౧౯॥ చతుర్థాం దేవతాశక్తిత్మైత్రీనామా న్యను
 క్రమాత్ । మహావాక్యాని వెదా శ్చ సర్వ ముక్తం
 వ్యవస్థయా ॥౨౦॥ ఇది శ్రీవరమహంసపరివ్రాజకభూ
 పతేః । ఆమ్నానుస్తాత్రపఠన మిహముత్ర చ నద్గతిం
 ॥౨౧॥ ప్రాప్యాంతే మోక్ష మాప్నోతి దేహంతే
 నాత్ర సంశయః । సర్వవీరసుసంస్థానాం చతుర్థాం వాక్య

సంచయం || ౨౨ || గిర్యాశ్రమముఖాదీని సర్వనామా
ని శక్తయః సంప్రదాయాశ్చ సర్వైః తె యోగపట్టాది
సంజ్ఞాకాః || ౨౩ || అధికారో భవేత్తత్ర జగద్గురువినిర్ని
తం । పారంపర్యక్రమేనైవ భారతీసంప్రదాయినాం
|| ౨౪ ||

మఠామ్నాయచంద్రికే

తత శ్రీశంకరాచార్యో వాద్ధే వాఽదిగణాన్ స
మాన్ । విజిత్య శారదాపీఠ మధిపత్యా వ్యరోచత
|| ౨౫ || కచభారవహనం పులోమజాయాః కతిచి దహ
స్యపగర్భకం యథా స్యాత్ || ౨౬ || గురుశిరసి తథాసుథా
శనాః స్వస్తరుకుసుమా న్యథ హర్ష తోభ్యవర్షయన్
|| ౨౭ || అథ సన్యాసదశనామాని || మఠామ్నాయే ||
తీర్థాశ్రమ వనారణ్యగిరిపర్వతసాగరాః । సరస్వతీభార
తీచపురీనామాని వైదికౌర || చతుర్దిక్షు ప్రసిద్ధాసుప్ర
సిద్ధ్యధికం సునామతః | ఛతు రోధమతానకృత్వా శిష్యా
స్సంస్థాపయన్విభుః || ౨౮ || చకార సంజ్ఞా మాచార్య
శ్చతుర్ణాం నామభేదతః । ఔత్త్రంచ దేశతాం చైవ

శక్తిం తీర్థం పృథక్ పృథక్ ||౨౬|| సంప్రదాయ ము
 ధామ్నాయభేదం చ బ్రహ్మచారిణాం । కృమాత్సం
 స్థాపయ చ్ఛిష్యాం శ్చతుర్వపి మతేషు చ ||౨౭|| ఎ
 వం పృథక్ ల్యూమానాన లోకోపకరణాను వై । చతు
 ర్ణాం దేవతాశక్తి తేత్రనామా న్యనుక్రమాత్ ||౨౮||
 మహావాక్యాని వెదారశాః సర్వ ముక్తం వ్యవస్థయా ।
 ఉక్తా శ్రీశంకరాచార్యశిష్యా సైన్యైవ తేజసా ||౨౯||
 విఖ్యాతా స్త్రిషు గోకేషు ఆచార్యా ఋషిపూజితాః ।
 గురుభక్తిసమాముక్తా గురువందనతత్పరాః ||౩౦|| పద్మ
 పాదః సురేశ శ్చ హస్తామలకతోటకా । శంకరాచార్య
 వర్యస్య శిష్యా భాష్యకృతా స్మృతాః ||౩౧|| పశ్చిమే
 ద్వారకాభ్యే తు మతే వై పద్మపాదకః । పూర్వే గౌ
 వర్ధనమతే హస్తామలకసంజ్ఞకః ||౩౨|| ఉత్తరస్యాం
 శ్రీమతే తు నామ్నా తోటక ఏవ చ ||ఉత్తరస్యాం
 చ శృంగేర్యాం సురేశ్వర ఇతి స్మృతః ||౩౩|| ఆమ్నా
 యచంద్రికాయాం విశేషః । పృథకుః పశ్చిమామ్నా
 యో ద్వారకామత ఉచ్యతే । కీటవార సంప్రదాయ
 స్తత్ర తీర్థాశ్రమా తుభా ||౩౪|| ద్వారకాఖ్యం హి
 తేత్రం స్యా దైవ సిద్ధేశ్వర స్మృతః । శక్తి స్తత్ర
 భద్రీకాళీ హ్యచానో పద్మపాదకః ||౩౫|| విఖ్యాతం

గోమతీతీర్థం సామవేద + శ్చ తద్గతం । జీనాత్మపరమా
 త్నైక్యబోధో యత్ర భవిష్యతి ॥౯౬॥ విఖ్యాతం
 తస్మాహవాక్యం వాక్యం తత్త్వ మసీ తిచ । సామవేద
 ప్రపాతీచ తత్తద్ధర్మం సమాచరేత్ ॥౯౭॥ పూర్వ
 మ్నాయో ద్వితీయ + స్తు గోవర్ధనమతస్కృతః । భోగ
 వాహః సంప్రదాయో వనారణ్య పదే స్మృతే ॥౯౮॥
 తస్మి ద్వేషా జగన్నాథః పురుషోత్తమ సంజ్ఞకః । తైత్రిత్రంచ
 విమలాదేవీ హస్తామలక దేశికః ॥౯౯॥ ఖ్యాతం మహా
 దధిస్తీర్థం బ్రహ్మచారి ప్రకాశకః । మహావాక్యంచ
 తత్రోక్తం ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ చోచ్యతే ॥౧౦౦॥
 ఋగావ్యాయ స్తస్య వేద స్తత్ర ధర్మం సమాచరేత్ ।
 తృతీయ స్తూత్తరామాయో జ్యోతినా + మమ తో
 భవత్ ॥౧౦౧॥ శ్రీమత శ్చైతి + వా తస్య నామాంతర
 ముదీరితం । ఆనందవారో విజ్ఞేయః సంప్రదాయో
 స్య సిద్ధిదః ॥౧౦౨॥ పదాని తస్య గీతాని గిరిపర్వతసా
 గరాః । బదర్యాశ్రమకం తైత్రిత్రం దేవే నారాయణ
 స్మృతః ॥౧౦౩॥ పూర్ణాగిరీ చ దేవీ స్యా దాచార్య
 స్తోటక స్మృతః । తీర్థం చాలకనందాఖ్యం హ్యనందో
 బ్రహ్మచార్యభూత్ ॥౧౦౪॥ అయ మత్నా బ్రహ్మ
 చేతి మహావాక్య ముదాహృతం । అధర్వవేదవక్తా చ

తత్ర ధర్మం సమాచరేత్ ||౧౦౫|| చతుర్థో- దక్షిణా
 మ్నాయః శృంగేర్యాం వర్తతే మఠః | మలహానికరం
 లింగం విభాండకసుపూజితం ||౧౦౬|| యత్రాష్టైః ఋష్య
 శృంగస్య మహర్షే రాశ్రమో మహా- | వారాహో
 దేవతా తత్ర రామక్షేత్ర ముదాహృతం ||౧౦౭|| తీర్థం
 చ తుంగభద్రాఖ్యం శక్తిః కామాక్షీ కా స్మృతా |
 చైతన్యబ్రహ్మచారీతి ఆచార్యో లోకవిశ్వతః ||౧౦౮||
 వాలీ- కాదిబ్రహ్మవిద్యాకర్తా- యో మునిపూజితః |
 సుదేశ్వరాచార్య ఇతి సాక్షా ద్బ్రహ్మవతారకః ||౧౦౯||
 సరస్వతీ పురీ చేతి భారత్యారణ్యతీర్థకా | గిర్యాశ్రమ-
 మఖాని స్యుః సర్వనామాని సర్వదా ||౧౧౦|| సంప్ర-
 దాయో భూరివారో యజుర్వేద ముదాహృతః | అహం
 బ్రహ్మస్మి తత్రైవ మహావాక్యం సమీరితం ||౧౧౧||
 పృథ్వీధరాఖ్య ఆచార్య ఇతి వా సరిపత్యతే | యజుర్వే-
 దప్రసాద శ్చ తత్ర ధర్మం సమాశ్రయేత్ ||౧౧౨||
 ఆమ్నాయః కింధితాప్యతే యతీనాం చ పృథక్ పృథక్ |
 తే సర్వే చతురాచార్యా స యోగేన యథాశ్ర-
 మం ||౧౧౩|| ప్రయోక్తవ్యాః స్వధర్మేషు శాసనీయా
 స్తతోన్యథా | కుర్వంత ఏవ కుతత మటనం ధరణీ
 తతే ||౧౧౪|| విరుద్ధాచారసంప్రాప్తా వాచార్యాణాం

మమాజ్ఞయా । లోకా సంతలయంత్యేవ స్వధర్మా
 ప్రతిరోధతః॥౧౦౫॥ సింధుసావీరసారాష్ట్రనుహారాష్ట్రా
 స్తథాంతరాః । దేశాః పశ్చిమదిక్ష్వా యే ద్వారకామత
 భాగినః ॥౧౦౬॥ అంగవంగకళింగా శ్చ మాగధోత్కల
 బలరాః । గోవర్ధనమతాధీనా దేశాః పాచీవ్యవ
 స్థితాః॥౧౦౭॥ కురుకాశ్మీరకాంభోజపాంచాలా + ది విభా
 గతః । జ్యోతిర్గురవశాదేశా హ్యుదీచీదిగవస్థితాః॥౧౦౮॥
 ఆంధ్రవ్రవిడకర్నాటకేరళాదిప్రభేదతః । శృంగేర్యధీనా
 దేశాస్తే హ్యవాచీ దిగవస్థితాః ॥౧౦౯॥ కుర్యా
 దైషాను । విజ్ఞేయా । చతుర్గురవిధాయినీ । తామెతాం
 సముపాశ్రిత్య ఆచార్యాః స్థాపితాః క్రమాత్ ॥౧౧౦॥
 స్వస్వరాజ్యప్రతిష్ఠితై సుచారః సుధీయతాం । మలే
 తు నియతం వాస ఆచార్యస్య న యుజ్యతే ॥౧౧౧॥
 వర్ణాశ్రమసదాచారా ఆస్మాభిర్యే ప్రసాధితాః । రక్ష
 ణీయాస్తవవైతే స్వేన్వే భాగే యథావిధి ॥౧౧౨॥
 యతో విసష్టిర్గుహతీ ధర్మస్యాత్ర స్రజాయతే । మాం
 ద్యం సంత్యజ్య మెవాత్ర దాక్ష్యమేవ సమాశ్ర
 యేత్ ॥౧౧౩॥ పరస్పరవిభాగే తు ప్రవేశో స కదా
 చన । పరస్పరేణ కర్తవ్య ఆచార్యేణ వ్యవస్థితః ॥౧౧౪॥
 పరివ్రాజార్యమర్యాదాం మామకీనాం యథావిధి ।

చతుఃపీఠాధిగాం సత్తాం ప్రయుంజ్యా చ్చ పృథక్పృ
 థక్ ||౧౨౫|| శృతి జ్ఞేతేంద్రియో వేదవేదాంగాది
 విశారదః | యోగజ్ఞః సర్వతంత్రాణా మస్మదాస్థాన
 మాఘ్నయాత్ ||౧౨౬|| ఉక్తలక్షణసంపన్నః స్యాచ్ఛే
 న్నస్తీరభా గ్భవేత్ | అన్యథా రూఢపీఠోపి నిగ్రహః
 హోః మనీషిణాం ||౧౨౭|| నజాతు మర ముచ్ఛిద్యా
 దధికారి ద్యుపస్థితే | విఘ్నానా మతిబాహుళ్యాదేష
 ధర్మ సు నాతనః ||౧౨౮|| ఎక ఎవాభిషేచ్యః స్యా
 దంతే లక్షణసమ్మతః | తత్తత్ప్రేత క్రమేనైవ న బహు
 ర్యుజ్యతే క్వచిత్ ||౧౨౯|| అస్సత్ప్రేతే సమారూఢః
 పరివ్రాడు క్తలక్షణః | అహ మేవేతి విజ్ఞేయో యస్య
 దేవ ఇతి శృతేః ||౧౩౦|| సుధన్వనః సమాత్సుక్యనిర్వృ
 త్త్యై ధర్మహేతవే | దేవరాజోపచారా శ్చ యథావ
 దనుపాలయేత్ ||౧౩౧|| కేవలం ధర్మ ముద్దిశ్య విభవౌ
 బాహ్యదేతసాం | విహిత శ్చోపకారాయ పద్మపత్రన
 యం వ్రజేత్ ||౧౩౨|| సుధన్వాహి మహారాజా
 స్తదన్య చ నరేశ్వరాః | ధర్మపారంపరీమేతాం పాల
 యంతు నిరంతరం ||౧౩౩|| బ్రహ్మక్షత్రకులే భూత్వా
 భారతీవీరవంశకః | పరాధాన్ చ్ఛ్చవతే చాంతే వైశా
 వీం యోని మాఘ్నయాత్ ||౧౩౪|| శారదామర

ఆచార్య ఆశ్రమాభ్యో బహూత్తమః । గోవర్ధనస్య విజ్ఞే
యోరణ్యనామా విచక్షణః ॥౧౩౫॥ జ్యోతిమంతస్య
నియతం పర్వతాభ్యో నిగద్యతే । శృంగబేరమతే నిత్యం
భారతీబహుభావనః ॥౧౩౬॥ నిర్ణయోసౌ సువిజ్ఞేయ
శ్చతుఃపీఠాధికారిణాం । నాశ్రయ్యత్యయ ఆదేయః
కదాచిదపి శీలినా ॥౧౩౭॥ మతా శ్చత్వార ఆచార్యా
శ్చత్వార శ్చ నియానుకాః । సంప్రదాయాశ్చ చత్వార
ఏషా ధర్మవ్యవస్థితీః ॥౧౩౮॥ చాతుర్వర్ణ్యం యథాయో
గ్యం వాఙ్మనః కాయకర్మభిః । గురోః సీతం సమచేత
విభాగానుక్రమేణవై ॥౧౩౯॥ ధరా మాలంబ్య రాజా
నః ప్రజాభ్యః కరభాగినః । కృతాధికారా ఆచార్యా
ధర్మత స్తద్వదేవహి ॥౧౪౦॥ ధర్మో మూలా మనుష్యా
ణాం స చాచార్యావలంబనః । తస్మా దాచార్యసుమణేః
శాసనం సర్వతోధికం ॥౧౪౧॥ ఆచార్యాక్షిప్తదండా
స్తు కృత్వా వాపని మానవాః । నిమేలాః స్వగ్మా మా
యాంతి సంతః సుకృతినో యథా ॥౧౪౨॥ తా నాచా
ర్యోపదేశో దండ శ్చ పాలయతే । తస్మా ద్రాజాచార్యా
వనీం ద్యా ఇత్యేవం మను రప్యాహ ॥ గౌతమోపి విశేష
తః ॥ విశిష్టశిష్టాచారోపి మూలా దేవ ప్రసిద్ధతి ॥౧౪౩॥
తస్మా త్సర్వప్రయత్నేన శాసనం సర్వసంమతం । ఆచా

ర్యస్య విశేషేణ హ్యదార్యభరభాగినః ||౧౮౮|| ధర్మ
 పద్ధతి రేమా హి జగతః స్థితిహేతవే | నర్వవర్ణాశ్రమా
 ణాం వా యథాశాస్త్రం విధీయతే ||౧౮౯|| కృతే విశ్వ
 గురు ర్బ్రహ్మ త్రేతాయా మృషిన త్తమః | ద్వాపరే
 వ్యాస ఏవ స్యా త్కలా నత్ర భవా మ్యహం ||౧౯౦||
 మాధవీయే శంకరవిజయే పి | ఇతి ముని రతితృప్తో
 ధుష్య నర్వజ్ఞవీరం | నిజచుతగురు తాయై నోఽను
 మానహేతోః || కతిచన వినివేశ్యా ధర్మశృంగా
 శ్రమాదా ముని రథ బదరీం స పాప్ కై శ్చి త్స్వశి
 మ్యైః ||౧౯౧|| ఇంద్రోపేద్రీప్రధానై స్త్రిదశపరివృథై
 స్త్రాయమానః ప్రసూనై దివ్యై రభ్యచన్యమానః |
 సరసిరుహభువా దత్తహస్తావలంబః || ఆరుహ్యోత్పాణ
 మగ్ర్యం ప్రకటితసుజటాజూటచంద్రావతంసః || శృణ్వ
 న్నాలోకశబ్దం సముదిత మృషిభి ర్థామ నైజం
 ప్రతప్తైః ||౧౯౨|| పాండవేష్యహితారేశప్రమితే శుభ
 వత్సరే | శ్రావణే శితపంచమ్యాం సింహే సిద్ధో గురూ
 వయం ||౧౯౩|| ఇతి మతామ్నాయచంద్రికా సమాప్తా ||

విద్యారణ్యచారిత్రసంగ్రహం.

శ్లో॥ త్రియీభాష్య ప్రకర్తాచ మాధవాఖ్యో యతీ
 శ్వరః । అహమాదికవంశేస్మిన్ రుద్రసంఖ్యాకరే చనై॥
 జాయతే ధృవమిత్యేవమ బ్రవీచ్ఛంకరో యతే । తస్మా
 త్కురుష్వ తద్భాష్యం యతిశ్రేష్ఠ మదాజ్ఞయా॥ శంకర
 స్య కటాక్షౌ చ్చ మత్కటాక్షౌ త్సంస్వతేః । త్రయీ
 గతరహస్యాథః సర్వం స్వప్తో భవిష్యతి॥ వేదార్థం
 యస్య కన్యాపి వాస్తవార్థం కలౌ యుగే । స భవిష్యతి
 సమ్యగైవ తత్కురుష్వ మదాజ్ఞయా॥ పురా మండన
 మిత్రాఖ్యం ద్విజం బ్రహ్మంశసంభవం । శాస్త్రవాదై
 ర్వినిర్జిత్య సన్యాసంస్థాప్య భూతలై॥ తత్పత్నీం సరసాం
 వాణీం భారత్యౌశసముచ్ఛనాం । వనదుర్గా మహామం
 త్రబలా దాకృప్య భూతలై॥ శ్రీమచ్ఛ్రృంగగిరిక్షేత్రే
 పురా వాణ్యా పవిత్రే । శురభద్రాదీతీరే శంకరో
 యతిశేఖరః॥ ఆకల్పం స్థాపయామాస స్థిరా భవ ఇతీ
 రయన్ । ప్రతాపభారతీవీరం యోగవీరం చ తద్భవేత్॥
 ప్రతాపభారతీవీరం నిర్మామి యతిశేఖర । విరూపాక్ష
 ప్రదేశే స్థిన్ కురుష్వ చ మదాజ్ఞయా॥ శృంగేరిభట్ట

విపేంద్రం లేణుకాంస్థాపయన్వ చ | ప్రతాపభారతీవీరం
 యోగవీరం చ భాస్వరం || శృంగేరిభట్టవిప్రేంద్రో నిత్యం
 రక్షతి వై ధృవ మిత్యాది సమాణములచే శ్రీమచ్ఛంక
 రాచార్యవభృతిపననొడవపురుషు లగువిద్యారణ్యుల
 వారు కల్యాది ౪ ౨౫.౨ సంవత్సరములు కాగా ప్రజో
 త్పత్తిసంవత్సరములో శుభవీక్షిత శుభలగ్నమున తుంగ
 భద్రానదీతీరమందు చిత్తులూరుగ్రామములో విష్ణుఁ
 పునిభార్య యగులక్ష్మీదేవియందు సాక్షాత్సాము
 ణుండు మాధవసాముతో యవతరించి సమస్తవిద్యా
 పారంగతులయి ౮౫ సంవత్సరములు వయసు వచ్చు
 వరకు గృహస్థుగా యుండి నలుగురుపుత్రులు ముగ్గురు
 పుత్రికలు గలిగి దారిద్ర్యనశతో యుండ భార్య యగు
 లక్ష్మీ భర్తయయినమాధవాచార్యునివద్దకు వచ్చి యీ
 దారిద్ర్యదశ యీసంతానముతో భరింపజాల నని
 ముఖముతో దేహత్యాగము చేయుదునని నిష్ఠురముగ
 పలుకుటచే మామాధవాచార్యుండు భయతింగ్రాదు
 లతో నన్యరాజుల నేగొల్వజాలను గాన మహాలక్ష్మీ
 నాశ్రయించి లక్ష్మీసంపన్నుడ నగుదునని భార్యను
 సమాధానపఱచి తుంగభద్రాతీరసంస్థిత విహపక్షేత్ర
 మగుహంపిగ్రామసమీపమందు యరణ్యములో ఇష్ట

నేవతాతపస్సు నిరశనవ్రతముతో చేయుచుండ బుక్కు
 డనునొక గోవుకుడు ప్రతినిత్యము క్షీరము లివ్వగ కొన్ని
 దినములకు యాబుక్కు డచుగొల్లవానికి మహాలక్ష్మి
 ప్రత్యక్ష మయి యీతపస్సు చేయుచున్న బ్రాహ్మణునకు
 తపస్సిద్ధి యయినదిగాని యీజన్మలో లక్ష్మి ప్రాప్తి
 యోగము లేదనియు ముందుజన్మకు సకలసంపద
 లిచ్చుచు ననియు నేనుచెప్పినట్లు నీవు చెప్పవలయు నని
 చెప్ప నాగోవుకుడు యాచూఢపునితో శృతపర్చగా
 బహుఖిన్నుడై యీజన్మలో భార్యాపుత్రాదులతో
 దారిద్ర్య మనుభవించుటకంటె తుర్యాశ్రమస్వీకారము
 చేసినచో నిరతిశయ సుఖాస్పదమగు బ్రహ్మత్వము
 నొందగలనని నిశ్చయించి యాతులసన్యాస మొనరిం
 చినపిమ్మట భారతీకృష్ణతీర్థులకడుగుజు ౪౩౩౭ కల్యా
 ణమందు క్రమసన్యాస ప్రాప్తుడై యాశ్రంగగిరియందు
 తద్దేవతారాధన మతసంరక్షణకొరకు తనశిష్యు లగు
 చంద్రశేఖరభారతుల నధిపతిగా యుంచి పిదపవిరూ
 పాక్షతేత్రమునకు వచ్చి తపోసిద్ధితో యుండగా దైవ
 ప్రేరణచే సకలసంపద లప్రయత్నముగ వచ్చిననూ
 గ్రహింపక యున్నచో • లక్ష్మి సరస్వతులు ప్రత్యక్ష
 మయి యనేకవరంబు లిచ్చుచు సకలసంపద లనుభవించ

చేసి రనియు ౧౨౬ వత్సరములు మతాచార్యులుగా నుండి రనియు మాధవీయ్యాది గ్రంథములవలనను భారతీ! మా! మాధవసంవాదరూపక మగు రేణుకా తంత్రముయొక్క గ్రంథరచనలో పీఠమహిమానువర్ణన రూపక మగు ౩౧-౩౨-౩౩ అధ్యాయములవల్లనున్న విద్యారణ్యాశిష్యవృత్తిహాసభారతులచే రచింపబడిన మాధవీయమందున్న వివరింపబడి యున్నవి.

మఱియు పీఠస్తు లగు సన్యాసాశ్రమస్వీకారుల కున్న, ఇతరయతులకున్న యుండే ఆహ్వానములు బాగుగ తెలియవుగాన మావద్ద ప్రస్తుతము యున్నంతవరకు మాధవీయ్యాదులు వ్రాయుచున్నారను. భారతీసంప్రదాయముకున్న ఇతరసన్యాససంప్రదాయముకున్న, యున్న భేదములు యాగ్రంథములయందు కొంతమట్టుకు వివరించి యున్నవి. ఆహ్వానములు పూర్తిగ యున్నను ముద్రింపింపకు మాకు కొన్నిసందియంబు లుండి ప్రస్తుతము ముద్రింపింపలేదు.

ప్రస్తుత మీదేశమందుండు భారతీనామాంకితులుగా నుండు సకలసన్యాసులు మాధవాచార్యుగారు పరంపరలోనివారైగాని మరియొక పరంపరలోనివారు లేరు.

ఇక్కడ మాధవీయములోని పీఠమహిమానువర్ణనము న్నాయు చున్నాము.

మాధవీయము.

పీఠమహిమానువర్ణనము.

వారణాన మిడేహం కారణం జగతాం స్థితేః ।
 శరణం భక్తసంఘస్య కారణం సర్వసంపదాం ॥౧॥
 సందే కుందేదునంకాశాం ఇందీవరనిభేక్షణం । వం
 దారుజనతావంద్యాం నిత్యం తా మిందీరాస్నుమాం ॥౨॥
 శంకరాచార్య మి డేహం కింకరాచార్య మాదగాత్ ।
 యో హస్తామలకాచార్యపంకజాంభూదయో భజన్ ॥౩॥
 విద్యాశంకరశిష్యోహం నృసింహాభ్యో మతీశ్వరః ।
 భారతీసంప్రదాయశ్రీగురుచారిత్రికోవిదః ॥౪॥ కరోమి
 భారతీపీఠసంప్రదాయం యథామతి । యథా శృతం
 యథా ద్వష్టం యథోక్తం దేశికోత్తమైః ॥౫॥ పురా
 కలియుగే ఘోరే నరాః సాపండతాః గతాః । శృత్య
 క్తాచారవిభిష్టాః నీచసేవాపరాయణాః ॥౬॥ రహితా
 వేదశాస్త్రాదిపఠనై ర్హస్తికా శ్మరాః । వేదభిన్నార్థ
 వక్తరః తాదృశాచారతత్పరాః ॥౭॥ నానామతాః ద్విజా

శూద్రా వ్యక్తిగా స్వత్వసత్పథాః । తాన్ దృష్ట్వా
 నారద శ్రీఘ్నం విష్ణులోకం జగామ సః ॥౮॥ తస్మిన్
 సింహాసనే రమ్యే సుఖసంస్థం జనాదకాశం । శ్రియా
 భువా యుతం సమ్యజ్జీలయా నేవితం విభుం ॥౯॥
 శంఖచక్రగదాఖడ్గశార్ఙ్గకౌస్తుభభాస్వరం । పనమాలా
 యుతం భాస్వత్కిరీటే నోఽశోభితం ॥౧౦॥ శ్రీవత్సాంకం
 రమానాథం హరకేయూరశోభితం । నేవితం గరుడే
 నాథ సురేంద్రై శ్చోపశోభితం ॥౧౧॥ తుష్టాప పరయా
 భక్త్యా శ్రీహరిం నారదో బహు । శ్రీహరి శ్చాపి సా
 త్తప్తా వాచం పోవాచ నారదం ॥౧౨॥ తుష్టోహ
 మన్య దేవపేక్ష వరం వరయ సువ్రత ॥నారదః॥ దేవ
 దేవ హరే శ్రీమ న్నారాయణ స మోస్తు తే ॥౧౩॥
 నాస్త్యన్య ద్విరణీయం మే త్వత్పదాంబుజసేవనాత్ ।
 తథాపి ప్రార్థయే కించి చ్ఛిత్రై ధార్యం వచో మమ ॥౧౪॥
 భవన్నామావళీం ప్రీత్యా మహత్యా క్షణాయన్ ము
 హుః । గచ్ఛన్ లోకాన్ మర్త్యలోకం గతోహం
 కహించి ద్ద్లిభో ॥౧౫॥ తత్ర విప్రా స్తురాచారాన్
 దృష్ట్వా విస్మితమానసః । త్వత్పాదకమలం ప్రాప్త శ్శర
 ణ్యం శరణం సతాం ॥౧౬॥ నేదరతౌ త్వయా కార్యా
 న్నాగర్గ స్సావ్యతా మహా । బ్రాహ్మణ్యం షావ్యతా

మద్య నృలోకే నృహరే త్వయా ॥౧౭॥ ఏవం సంప్రా
 థితో విష్ణు నారదం ప్రత్యభావత॥విష్ణుః॥ దేవపే-
 వేదరతుం చ బ్రాహ్మణ్యస్థాపనం తథా ॥౧౮॥ కరో
 మ్యేవ న సందేహః శృణు మద్వచనం మునె । సోహం
 మాధవనా మాద్య యతి ర్భూత్వా భువీశ్వరః ॥౧౯॥
 వేదభాష్యం కరో మ్యద్య బ్రాహ్మణ్యం స్థాపయే
 ధృవం । ఇత్యుక్తో నారద స్తుప్త స్తదాజ్ఞాం శిరసా
 వహన్ ॥౨౦॥ యయాస్వస్థానముచ్చైస్తాంగాయ న్నా
 నూవళింముదా । తతో విష్ణు ర్గర్భలోకే తుంగభ
 ద్రానదీతతే॥౨౧॥ గ్రామే శ్రీచిత్తులూర్యాభ్యే కస్యచి
 ద్వేదవేదినః । విప్రస్య విష్ణుగుప్తస్య లక్ష్మీనామ్నాం
 సముద్భవః ॥౨౨॥ భార్యాయాం తత్కృతప్రాకృత్యాపా
 కవశా ద్గతః । పుత్రత్వం పురుషశ్రేష్ఠో వేదరతుఃకృతే
 భువి ॥౨౩॥ విష్ణుగుప్త స్తతో దృష్ట్వా పుత్రభూతం
 హరిం తదా । చకార నామకరణం మాధవైయ మితీ
 రయన్ ॥౨౪॥ కృ త్వోపనయనం తస్య వేదవేదాంగ
 సంతతేః । ఉపదేశం వివాహం చ చకార ముదితో
 ద్విజః ॥౨౫॥ కదాచి ద్విష్ణుగుప్తోధ కాలధర్మకృతో
 భవత్ । మాధవైపి తథా పారలౌకికం పితౄ రాద
 రాత్ ॥౨౬॥ కృత్వా కర్మ యథాశాస్త్రం స్వపత్న్య

తప ఆశ్రితః । గతే బహుతిథే కాలే తస్య పుత్రచతు
ష్టయం ॥౨౭॥ పుత్రీణాం త్రిశయం చాపి జాత మస్య
మహాత్మనః॥ అథనా స్యాత్సతీ తస్య పుత్రసోషణ
దుఃఖతా ॥౨౮॥

త మువాచ సతీ దీనా తపస్విని మనిందితం । త్సు
త్ప్రస్థావీడితా పుత్రాః గాధంతే మాం ముహు
ర్ముహుః ॥౨౯॥ నాథ దీనదయాసింధో పాహి మాం
పాపకారిణీః । త్సుతీహర్తాపత్యదృష్టే ర్గర్గు మిచ్ఛా
మ్యమోదితా ॥౩౦॥ ఇతి భార్యానచ శ్శృత్వా మాధవో
భీతమానసః । విద్యయా తపసా చాపి జ్ఞానే నాకించ
సస్య మే ॥౩౧॥ కిం కార్యం తాం మహాలక్ష్మీం శరణం
యామి సాంప్రతం । ఇతి నిశ్చిత్వ విపినం గతో దూరం
మహామనాః ॥౩౨॥ తుంగభద్రానదీతీరే తప స్తప్తం
ప్రచక్రమే॥ తపస్యత స్తదా తస్య తత్సమీపస్థితో
నిశం ॥౩౩॥ శోపాలో భుక్తనా మాధ కశ్చిదత్యంత
ధార్మికః । దినెదినే పయఃకుంభం తదగ్రే దృష్టచూత్రి
కః ॥౩౪॥ స్థాపయన్నతిభక్త్యాత్ర చరన్ బహుతిథిస్థితః ।
మాధవోపీ తపః కుర్వన్ మధ్యాహ్నే తత్ప్రయోగు
టం ॥౩౫॥ దృష్ట్వా సర్వం సమోద్విష్టః తద్దైవ విహతా
స్మరకా । పీత్వా నమశ్చకారాధ తపః ప్రత్యహ మాద

రాత్ ||31|| ఏవం బహుతిధే కాలే గతే పద్మాలయా
తదా | కరుణార్ద్రహృదంభోజా దదౌ భుక్కుస్య దశా
నం ||32|| అయి భుక్కు వదస్వాద్య తపస్విన మిదం
వచః | తపసాలం జన్మనీహ సంప్రత్పాప్తే నా యో
గ్యతా ||33|| జన్మాంతరే ధృవం తుభ్యం దాస్యే సం
పత్తి ముత్తమాం | ఇతి మా మాహ సా లక్ష్మీః
యాం త్వం భావయసే హృది ||34|| ఇక్ష్వ క్త్వాంత
దాధే లక్ష్మీః గోపాలం భుక్కునామకం | సోప్యేవ
మూచివాన్ లక్ష్మీవచనం మునిసత్తమ ||35|| తచ్ఛ్రు
త్వా వచనం విప్రో తప సాత్మ్యతమఃఖతః | కిం గార్హ
స్త్వేన మే రిక్తవశా మాప్తస్య భూతలె ||36|| దారా
పత్యాదిపోషో వా ఉత మోక్షాప్తి రస్తి వా | తస్మా
దిదం త్యజా మ్యన్య గార్హస్థ్య మతిగర్హితం ||37||
ఇతి నిశ్చిత్య విప్రేంద్రః పారివ్రజ్యం జగామ హ | పారి
వ్రజ్యం తదా గత్వా భారతీసాంప్రదాయకం ||38||
భారతీకృష్ణనామ్నోధ సహవాక్యం యథావిధి | గృహీ
త్వాచార మధికం భారతీసంప్రదాయకం ||39|| తపః
పూర్వం యథాపూర్వం తు గభద్యానదీతతే | స్థితోభూ
ద్యతివయోసా బ్రహ్మభ్యాసపరాయణః ||40|| ఏతస్మి
న్నేవ కాలేతు చంద్రసోమో మహీతః | అనపత్యో

మృత స్మార్యవంశో భూమండలాధిపః ॥౮౬॥ తస్య
రాజ్యః ప్రకృతయో విచిత్రేవం వ చో బృవన్ ।
పరస్పరం సభామధ్యే రాజాభావా చ్చ దుంఖ
తాః ॥౮౭॥ అరాజక మిదం రాజ్య మభూ దస్మిన్ మహీ
పతేః । నారాజికే జనపదే స్థాతవ్యం బుద్ధిమ
త్తరైః ॥౮౮॥ రాజా పితా తిథా మాతా రాజా బంధు
స్సహృద్గుః । అరాజిక మిదం రాజ్యం తమిప్రసా
సదృశం హి నః ॥౮౯॥ ఉపాయం కథ్యతాం శీఘ్రం
రాజ్య స్థాపనకర్మణి । ఎవం తథా భాషమాణాః నిశ్చి
త్యుః ప్రకృతీశ్వరాః ॥౯౦॥ స్వర్ణ కుభం జలపూర్ణం
పుష్పమాలాం మనోహరాం । గజస్య దాపయామో
ద్య సాయం యనుభవించతి ॥౯౧॥ రాజాస్మాకం భవే
త్సోయం సుష్కల స్సుకు లోపి హి । ఎవం నిశ్చిత్త్య
తే సర్వే చక్రం రేవం గజాధిప ॥౯౨॥ సోపి సర్వాన్
విహాయైవ వస్త్రాలంకారభూషితాన్ । గత్వా నదీతటం
తత్ర తపస్యంతం యతీశ్వరం ॥౯౩॥ ఉద్యద్భాసురసం
కాశం ధృతకామాయవాససం । కమండలుధరం శాంతం
దంఢినం ముండినం తథా ॥౯౪॥ దృష్ట్వా కుంభాదకం
మూర్ధ్ని నిధాయ పుష్పమాలికాం । గ శే యతీశ్వర
స్యైవ సస్యస్మిన్నారోహయ న్ముదా ॥౯౫॥ సర్వే

ప్రధానినో దృష్ట్వా హర్షా దత్యంతవిస్మితాః । రాజా
స్సాక మయం నూనం సత్య మిత్యబ్రువన్ తదా ॥౫౬॥
యతి రువాచ భోభోప్రకృతయ స్సర్వే శృణ్వంతు
వచనం మమ । నాహం రాజా భవిష్యామి యతి
స్సన్యస్తసర్వకః ॥౫౭॥ శిఖోపవీతరహితః జటీ దండధ
రోపటుః । ముండీ సౌందర్యహీనోహం భవే ద్రాజా
కథం ద్రువం ॥౫౮॥ ప్రకృతయ ఊచుః । యథా తథా
వా భవతు రాజా త్వం నాత్ర సుశయః । శక్తి న
మానుషీ యత్ర దైవ మేవ హి కారణం ॥౫౯॥ దైవ
దత్తస్త్వ మేవాస్య రాజా భవతు మనాసి । అత స్సర్వ
ప్రకారై స్త్వం రాజ్యం పాహి ప్రజాః ప్రభో ॥౬౦॥
ఇతి ప్రకృతిభి స్సమ్యక్ ప్రాధితోపి యతిశ్వరః । నాచ
కాంతే తదా రాజ్యం స్వారాజ్యాభిరుచి స్తదా ॥౬౧॥
రాజ్యం చ న గృహీతస్య స్థితస్య కరుణానిధేః । లక్ష్మీ
సరస్వతీ చోభౌ దదతు దేశశాసనం తదా ॥౬౨॥ లక్ష్మీ
శరస్వత్యా ఊచుః ॥ యతే సాధుమతే వాక్య మావ
యో శృణు నాచరం । దత్తపూర్వం వరం తేద్య
జన్మాంతర ముపాగతం ॥౬౩॥ గృహీణ రాజ్యం సకలం
భుక్త్వా భోగా న్యధేప్సితాన్ । యతి రువాచ ॥
మాతరా శృణు మే వాక్యం కాత రోస్మి భవాం

బుధేః ||౬౪|| యువాభ్యాం ధర్మవచనం కిం నోక్తం
 మయి కాతరే । గృహస్థధర్మో యతిషు కథం వా
 ఘటతే భువి ||౬౫|| యతిధర్మా నహం వత్స్యే శృణుతా
 న్మయి నాదరే । తీర్థాశ్రమపనారణ్యగిరిపర్వతసాగ
 రాః ||౬౬|| సరస్వతీభారతీ చ పురీనామాని వై దశా
 కుటీ చ కో బహూదశ్చ హంసః పరమహంసకః ||౬౭||
 చతుర్దిశవిధా భేదా యతీనాం గదితాః పురా । చతు
 ర్దశసు భేదేషు విప్రే ష్వష్టాప్రకీర్తితాః ||౬౮|| ఇత
 రేషు చ వర్తేషు షడ్భేదాః పరికీర్తితాః । వత్స్యే విప్ర
 స్థితాన్ భేదాన్ తత్తల్లక్షణసంయుతాన్ ||౬౯||
 తీర్థాశ్రమో బహూదశ్చ కుటీచోహంస ఏవ చ । సర
 సస్వతీపగో హంసో భారతీ చేతి నిర్ణితాః ||౭౦|| ఏకత్ర
 భిక్షో తీర్థానాం నిద్రాచాన్యత్ర నిత్యకః । స్వశాఖోప
 నివజ్జాతం విష్ణో నామసహస్రకం ||౭౧|| శ్రీకుద్రప్ర
 ణవం చైవ నిత్య మావర్తయే జ్యతిః । దివాకరసహస్రా
 ణ్యసంఖ్యయా ప్రణవం జపేత్ ||౭౨|| ఇతితీర్థలక్షణం ||
 ఏకత్ర పంచదివసా నాశ్రమో భైక్ష మాచరేత్ ।
 నిద్రా తత్రైవ కర్తవ్యా తతోన్యత్ర ప్రజే ద్ధ్రు
 వం ||౭౩|| గీతాపాతాదికం సగ్ధం సమ మన్య త్వరా
 యథా । పక్షం బహూదశానాం తు కుణీచానాం తు

మాసకం || 22 || పురగామాదిరహితే తీరే హంసస్య
సంస్థితః । హంసానాం పరమానాం తు యథేచ్ఛా భైశ్చ
ముచ్యతే || 23 || సప్తరాత్రం సరస్వత్యాః భిక్షా నిద్రా
దికం స్మృతం । భారతా యతయ స్సర్వే యతీనాం
గురవ స్మృతాః || 24 || ద్విమాసం వా త్రిమాసం వా
ప్రగామప్రగామ స్థితి స్మృతా । గీతాదిపాతస్తు సర్వేషాం
సమమే ప్రాదిత స్సదా || 25 || భారతీనాం విశేషస్తు సర్వ
మంత్రజప స్సదా । ఆదిత్యాదిషు భక్తి శ్చ తత్సూజా
తన్ని వేదనం || 26 || ఎకంవిధాని కర్మాణి యతీనాం
విహితాని హ || నిషిద్ధధర్మాస్తు || యానానోహ స్వర్ణ
ధృతిః రజితాదిధృతి స్తథా || 27 || శూద్రసంభాషణం
రత్నరాంకవానాం చ ధారణం । కౌశేయధారణం శృ
త్తగీతాదీనాం శృతి స్తథా || 28 || ధనాజ్ఞానం గృహస్థా
నాం ధనాదీనాం చ దాతృతా । గజాశ్వారోహణం
చైవ హీనజాతే శ్చ సంస్తుతిః || 29 || ఎతే యతీనిషిద్ధా
వా ధర్మాశ్శృతివిగర్హితాః । విహితాకరణాచైవ నిషి
ద్ధకరణా దపి || యతి ర్నరక మాయాతీయావ
దాభూతస్సంస్థవం । ఎవం స్థితే రాజ్యభారం కిధం
ప్రాధుం సముత్సహే || 30 || తేజోచతుః । యతే సర్వం
ధర్మజాతం త్వమక్తం సత్యమివహి । తథా పూర్వా

రాజ్యభారో భవతా నాత్య నశయః ॥౮౪॥ ఉపాయ
స్తవ వయోవః తథా కురు మహామతే । అస్మిన్ కలి
యుగే పాప్తై బ్రాహ్మణా భిన్నమార్గగాః ॥౮౫॥
శృత్యాచారం పరిత్యజ్య మిధ్యాచారం సమాశ్రితాః ।
నానామతానాస్తికా శ్చ పాపండా శ్శ్చృతిభేదకాః ॥౮౬॥
అత స్తైషాం తు రియోధం బ్రాహ్మణ్యస్థాపనాయ చ ।
వీరం కురు మహాబుద్ధే సప్తసోపానమండితం ॥౮౭॥
మూలాధారసహస్రారపర్యంతాఖ్యంకురూత్తమ్ । మూ
లాధారే మహాదేవీ త్రిపురాం చ సివేశయ ॥౮౮॥
తత్సవ్యే డక్షిణే చైవ రమాం వాణీ స్యవేశయ ।
స్వాధిష్ఠాన గురూ స్సర్వాన్ సశిష్యా స్సన్నివేశయ ॥౮౯॥
మణిపూరే గణప తీ సమ్రా తాన్నివేశయ । అనాహతే
హరే ధృవా న్నవతారాన్నివేశయ ॥౯౦॥ విశుద్ధాఖ్య
మహాచక్రే సూర్యాన్ ద్వాదశ వేశయ । ఆజ్ఞా చక్రే
మాతృకానాం గణాన్ తాన్నివేశయ ॥౯౧॥ సహ
స్రారే చంద్రిమాళి చక్రే తస్మిన్నివేశయ । సిర్సా
యోవం వీరరాజ్యం తస్య పూజాం సదా కురు ॥౯౨॥
దినై కాదశకరద్రేణ సహస్రశిననామభిః । శ్రీశివం పూజ
యేన్నిత్యం ఓవా భక్తిసంవిన్వితః ॥౯౩॥ శ్రీసూక్త
మంత్రసహిత ముపచారాం శ్చ పోషశ । కృత్వా శ్రీలలి

తాదేవ్యా నామసాహస్రపూజనం ||౮౪|| తానాచిథాభి
 రైవేద్యం గ్రవ్యసంపద్ధి రన్వితం | తతః పూజాం
 సమాప్త్యైవం భిక్షుం కరు మహామతే ||౮౫|| భిక్షా
 కాలే శిష్యజనైః పూజితో భక్తిసంయుతైః | త్వత్పాద
 నలీలం తేహం యశస్స్వగాదిసాధనం ||౮౬|| భిక్షా
 నివేదతాన్నివ కురు నిత్యం న చాన్యథా | శిష్యాణా
 మపి సర్వేషాం కాంక్ష్య మన్నం నివేదయ ||౮౭|| జగ
 న్నాథప్రసాదేన తుల్యం పీతనివేదితం | కాంక్షసీయం
 ప్రయత్నేన భుక్తిముక్తిఫలేప్పుభిః ||౮౮|| రాత్రౌ
 పూజా ప్రకర్తవ్యా నవా వరిణసంయుతా | నృత్తగీతా
 దికం స్వస్తివచనం చైవ కారయ ||౮౯|| దేవీవిరుద
 వాక్యాని వైత్రహస్తైశ్చ వాచయ | శిష్యాణాం పంచ
 దశ్యాది సదా బోధయ బోధయ ||౯౦|| ఏవం పూజాం
 ప్రకుర్వాణో రాజ్యభారం వహనిశం | ఛత్రచామర
 ముఖ్యాని బిరుదాదీని ధారయ ||౯౧|| దేవీరూపేణ
 చాత్మనం సదా భావయ నాన్యథా | త్వయా ధృతాని
 సర్వాణి దేవ్యాప వేతి భావయ ||౯౨|| మండలాధీశ
 చిహ్నసి ధారయ స్మన్మతాన గః | నిషిద్ధాని సమస్తాని
 సామాన్యయతిగాన్యపి ||౯౩|| ఏవం త్వయా ప్రకర్త
 వ్యం నాత్ర కార్యా విచారణా | ఏవం త్వయా కృతే

నిత్యం మోక్షహాని ర్నతే భవేత్ ||౧౦౮|| దోషం
విజ్ఞాయ విప్రొఘులిఖితా ప్రితికా ముఖాత్ | బహి
ష్కారః ప్రకర్తవ్యః తత్తద్దోషానుసారతః ||౧౦౯||
పశ్చాత్తప్తౌ యః భవేద్దోషీ దోషా తతః పునః |
శృత్వా తస్య యథా శాస్త్రం ప్రియశ్చిత్తం చ కా
రయ ||౧౧౦|| స కార్యం దయా చాపి కురుష్వ సక
దాచన | దోషాదోషా యథాన్యాయం పరిశీల్య ద్వజా
తిభిః ||౧౧౧|| నిగ్రహానుగ్రహా కార్యా నాన్యథా
దోషభా గ్భవే ||౧౧౨|| ఇతి శ్రీపరమహంసపరివ్రాజ
కాచార్యశ్రీవిద్యాశంకరశిష్యశ్రీసంహృతీంద్రవిరచి
తే మాధవీయే ప్రథమః పటః ||

శ్రీవిద్యారణ్యః || గురుపూజాం ప్రవక్ష్యామి శృణు
తాత్వంతభక్తితః | సర్వాసా మపి విద్యానాం మం
త్రాణా మఖిలాత్మనాం ||౧|| కారణం గురుభక్తిర్హి
సర్వశ్రేయః ప్రదాయినీ | గురుభక్తిర్విద్యా సర్వం నిష్ఫలం
భవతి ధృవం ||౨|| తస్మా దవశ్యం యత్నేన గురుభక్తౌ
భవే న్మరః | గురు బ్రహ్మ గురు ర్విష్ణు గురు
దేవో మహేశ్వరః ||౩|| గురు స్సాక్షాత్పరబ్రహ్మ
తస్మై శ్రీగురవే నమః | గురుః పితా గురు రాతా
గురు ర్బంధు గురు ర్ధనం ||౪|| గురుతో నాస్తి యత్కించి

త్తస్మా త్పుజ్య స్సదా గురుః । గురో శ్రీకరుణామా
 తా) దాప్తస్య సకలాపదః ॥౫॥ సశ్యంతి క్షణమాత్రేణ
 తమ స్సూర్యోదయే యథా । గురుం నారాయణం
 జ్ఞాత్వా సర్వాభీష్టఫలప్రదం ॥౬॥ పూజయే త్పురుష
 సూక్తేన సోపచారేణ భక్తితః ॥౭॥ పంచబ్రహ్మమహా
 మంత్రే సూక్తవాక్యై రథాపివా । సంతోషయే
 తతో వస్తైర్ధనై రాభరణై ర్గురుం ॥౮॥ లోకస్యైతి
 మహామంత్రేమహిమా యస్య వర్ణితే । తత్తీర్థం శ్రీ
 గురో గ్రాహ్యం గురుభక్తిపరాయణైః ॥౯॥ పాదా
 వ్రత్యశ్య విధివ త్పుజాకాశే గురో స్సదీః । తత్తీర్థం
 పూజాయే న్నంత్రే సోపచారై శ్చ భక్తితః ॥౧౦॥
 తత్ర శ్రీకరుణాసింధుం ప్రార్థయే చ్ఛ్రీగురోత్తమం ।
 నమోనమ స్తే గురురాజ తుభ్యం । భవాద్ధిసంతారణ
 కారణాంఘ్రే । భవాగ్నితిష్ఠం తవ పాదతీర్థం । ప్రథా
 నతః పాహి పరం చ శిష్యం ॥౧౧॥ కామాయకాపీన
 ధరాయ దంషినే జ్ఞానప్రదే స్ఫుటవిగ్రహాయ । జ్ఞానప్ర
 దానోఽస్మి సత్కటాక్షదీప్తాయ వందే మమ జేశి
 కాయ ॥౧౨॥ భిక్షోప్రకారః॥ సంసారదావాసలదహ్య
 మానం । దోఢూయమానం దురదృష్టవాతైః । ఋజ్వా
 తికారుణ్యరసార్ద్రదృష్ట్యా మా ముద్ధ రాత్మీయకటాక్ష

దృష్ట్యా || ౧౩ || యత్కటాక్షప్రసాదేన మూకో భవతి
 పండితః | తం నగదే శ్రీగురుం నిత్యం ఉత్తమజ్ఞానదా
 యినం || ౧౪ || స్తుత్వేన శ్రీగురుం భక్త్యా సంప్రాప్త్యా
 స్య కృపారసం | తద్దత్తం తత్పదాంభోజతూళితం తీర్థ
 ముత్తమం || ౧౫ || ధారయే చ్చిరసా భక్త్యా గురుభక్తి
 పరాయణః | అవిద్యామూలనాశాను జన్మకర్మని
 వర్తయే || ౧౬ || జ్ఞానవైరాగ్యసి ధ్యక్షణం గురుపాదోద
 కం పిబేత్ | ఏవం చుత్తం సమచ్ఛాప్య పిబే తీర్థం
 సుభక్తితః || ౧౭ || భిక్షోప్రకార మాహ || పుండరీకాక్ష
 మంత్రేణ గృహీత్వా గోమయం శుభం మండలం చతు
 రశ్రీం తు కుర్యాత్తద్భోజనస్థలే || ౧౮ || పున శ్చ ప్రో
 క్తయే చ్చుద్ధజలేన విధివ స్మరిః | పాలాశం కదళీం వాపి
 పాద్యం చ మధుఃప్రత్యకం || ౧౯ || పాత్రం సప్రతం
 విస్తీర్య ప్రోక్షయే జంభనా పునః | తతో హస్తోదకం
 దద్యాద్ధస్తే తస్య మహాయతే || ౨౦ || యతిహస్తే జలం
 దద్యాద్దైభ్యో దద్యాత్పునః జలం | తదైభ్యో
 ముకుతా తుల్యం తజ్జలం సాగరోపమం || ౨౧ || తతో
 భిక్షో చ దాతవ్యా యథాశక్త్యా తిథక్తితః | తతః
 పదార్థా నఖిలాన్ పాత్రే సుపరివేషయేత్ || ౨౨ ||
 పరివేషణప్రకారః || ఆదా పన్నం తతోభక్ష్యం పాయసం

వాసుచాశ్వతః । తదాదిదక్షిణే తస్మిన్ శాకాన్
 లేహ్యం చిక్షిపేత్ ॥౨౩॥ తత స్సూపం ఘృతాపూర్ణం
 పాత్రం దక్షిణతో దిశేత్ । పరివేషం మేతేన ప్రకారేణ
 విధాయ చ ॥ ౨౪॥ తతో హస్తోదకం దద్యా దేదేవేతి
 సముచ్ఛరన్ । పున స్తదిష్టాన్ సర్వాం శ్చ పదార్థాన్
 పరివేషయేత్ ॥౨౫॥ శ్రీవిష్ణో రపేతం పూర్వం నిర్మా
 ల్యం తులసీశం । దద్యా చ్ఛ్రీ గురురాజస్య చర్వణా
 ర్థం మహీపతేః ॥౨౬॥ తదచుజ్ఞా గృహితాద్వధ స్వ
 యం భుంజీత నిశ్చలః॥ పితృమాతృగురుణాం హి పూ
 జనం కథితం సమం ॥౨౭॥ తత్పూజాకరణా త్సత్యం
 సరో నిరయగో భవేత్ । ఇతి శ్రీవిద్యాశంకరశిష్యసృ
 సిహ్నా యతీంద్రవిరచితమాధవీయే గురుపూజావిధి
 నామ త్రయోదశః పటలః॥

పీఠమహిమానువర్ణనము.

రేణుకాతంత్రే ఏకత్రింశోధ్యాయః.

భారతాదియతీశై శ్చ కర్తవ్యం తు ప్రవక్ష్యతే ।
 మంత్రపూతో మృద్వికారో ధార్య ఏవ కమండలుః॥౧

స్నానం తు కారయేత్ || తస్మంత్ర ముచ్చరన్ మూర్ధ్ని
 ప్రోక్షయే ల్లింగవారిణా ||౧౨|| పంచార్ణమనునా బ్రహ్మ
 నునునా చాభిమంత్రితం । కమండలుగతా తోయం
 త్కౌశయే త్పాయుపాదయోః ||౧౩|| తథా చాచమసే
 దేవి గంఢూపే చ విధియతే । పశ్చాత్ సప్తార్ణమత్రం
 చ పఠన్ తీరం సమావిశేత్ ||౧౪|| పశ్చాద్దాచమనం
 కార్య మొంకారేణైవ నుండరి । సర్వదాచమనం
 మాత్ర మొంకారేణైవ కారయేత్ ||౧౫|| భిక్షావిధి
 ర్భారతీనాం కథ్యతే హరినుండరి । పంచావరణసాయు
 క్తం యుత్రపూజా విధాయ చ ||౧౬|| శుభాగమో
 క్తమాగేణ కాదిమంత్రం సముచ్చరన్ । సౌభాగ్య
 మిశ్ర మన్నం చ సూపవ్యంజనసంయుతం ||౧౭|| ప్రోక్ష
 యిత్వాచ భారత్యై మంత్రరాజ్ఞే నివేదయేత్ । తద
 న్నంతు గృహస్థై శ్చ భక్షితుం యోగ్య మేవ హి ||౧౮||
 తదన్నభక్షణా దేవి సర్వపాపైః ప్రముచ్యతే । తస్మా
 ద్గురో శ్చ భారత్యాః ప్రసాదం భక్షయేద్భుజః ||౧౯||
 చతుర్నర్గఫలం దేవి ప్రాప్నోత్యేవ న సంశయః । గృహి
 కృతేమహా దేవి వర్తులాకారమండలై ||౨౦|| వస్త్రోదకం
 గృహస్తేన దత్తం నిత్యం యతీశ్వరః । త్రివర్ణమను

ముచ్చార్య త్రివారం పోక్షయే త్తతః ॥ ౨౧ ॥ పాలాశ
 మధువర్ణాభ్యాం నిర్మితం భాజనం తు వా । కదళీజల
 జావత్రద్వయం వాపి పృథక్ పృథక్ ॥ ౨౨ ॥ గృహీప
 స్తారయే త్తత్ర మంజులె తస్య చోపరి । తద్భాజన
 గృహీద త్తం హస్తాదక మథోచ్చరన్ ॥ ౨౩ ॥ ప్రణవం
 దశవారం చ నవవారం దశార్ణకం । వామహస్తాంగుళై
 స్సర్వై మంత్రితం పోక్షయే త్తతః ॥ ౨౪ ॥ భిక్షాం
 కృత్వా యతి శ్శీఘ్రం హస్తతాళన మాచరేత్ । తత
 శ్చూతదళై ర్దంతథావనం చ కరోతు సః ॥ ౨౫ ॥
 త్రికాలే దంతశోధ శ్చ త్రికాలే స్నాన ముత్తమం ।
 సర్వై ర్యతీశ్వరై స్సమ్యక్ కార్య మేవ న సంశ
 యః ॥ ౨౬ ॥ స కరోతి ద్వయం చైత ద్యతి నరక
 మేవ్యతి । బాలాదిసాదుకాంతానాం మంత్రాణా ముత్త
 మం జపం ॥ ౨౭ ॥ భారతై ర్యతిభిః కార్యం నిత్యమేవ
 న సంశయః । ఓంకారజపమాత్రం తు అన్యేషాం తు ॥
 విధీయతే ॥ ౨౮ ॥ ప్రణవా దన్యమంత్రాణా మను
 స్థానం తు నాచరేత్ । ఆచరే ద్యది మూఢాత్నా
 రౌరవం నరకం ప్రశేత్ ॥ ౨౯ ॥ భారతీనాం యతీనాం
 తు ధర్మ ఉక్త స్సనాతనః । ఖతరేషాం యతీనాం తు
 ప్రణవే నైవ సువ్రత ॥ ౩౦ ॥ స్నానాదిసర్వకర్మాణి

కర్తవ్యాని స సంశయః ॥యతిః॥ పూర్వోక్తకర్మక
ర్తాహం కథం రాజ్యం కరోమి తత్ ॥30॥ వదస్వ దేవ
దేవేశ భక్తానాం ప్రియకారిణి ॥ ఇతి శ్రీరేణుకాతంత్రే
మాధవశిష్యమలియాశయోగీంద్రవిరచిత మాధవలక్ష్మీ
సంవాదో నామ ఏకత్రింశోధ్యాయః ॥

శ్రీరేణుకాతంత్రేద్వత్రింశోధ్యాయః

(శీలక్ష్మీ రువాచ యతేమాధవయోగీంద్ర మహా
భారతసత్తమ । స్వమక్తం సర్వం సత్యం హి నాస్మి
న్నధే తు సంశయః ॥౧॥ తథాపి వత్సై సన్యాసిన్
మహాభారతసత్తమ । మయా యథోచ్యతే బ్రహ్మన్
తథా కురు స సంశయః ॥౨॥ కరోషి చెత్తథా త్వం
హి తవ దోషో న విద్యతే । తత్త్వకారస్తు సన్యాసిన్
వత్సైతే శృణు సాదరం॥3॥ గజేంద్రోహణః మాత్రం
యతే కురు మదాజ్ఞయా । యానాదీనా మధిష్ఠానం న
కర్తవ్యం కదాచన ॥౪॥ గజేంద్రోహణే హేతుః
వర్తతే వత్సైతే శృణు । మూర్ధాభిషిక్తపురుషశ్రే
ష్ఠాయ యతిశేఖర ॥౫॥ సింహాసనవతే బ్రహ్మ సృష్ట

వాన్ దంతి శేఖరం । మూర్ధాభిషిక్తా స్త్రీవిధాః తథా
 సింహస్ననం త్రిధా ॥౬॥ రాజ్యసింహస్ననం చైవ
 భాష్యసింహస్ననం తథా । మంత్రసింహస్ననం చేతి
 త్రివిధం నిర్మితం పురా ॥౭॥ కృతరాజ్యాభిషేక శ్చ
 కృతసూత్రాభిషేచనం । సాదుకాంతాభిషేక శ్చ త్రిధా
 తె కథితా భువి ॥౮॥ భాష్యసింహస్ననం చైవ మంత్ర
 సింహస్ననం తథా । సూత్రే తు సాదుకాయా శ్చ
 గురుభి స్త్వం తు నేచికః ॥౯॥ అథో మూర్ధాభిషిక్త
 స్త్వం గజారోహణ మాచర । యానానూథా యతిం
 దృష్ట్వా సచేల స్సాన మాచరేత్ ॥౧౦॥ ఇత్యాది
 శాస్త్రసంసిద్ధో దోషో నాస్తి హి నాస్తి తె । తద్దోష
 స్తు యతిశ్రేష్ఠ త్వదన్యాశ్రమిణాం స్మృతః ॥౧౧॥ భార
 తీసంప్రదాయస్థయతిభ్యోన్యై యతీశ్వర । యానానూథా
 భవే యుశ్చైత్ సరకం యాంతి వై ధృవం ॥౧౨॥ ౨॥ రోగా
 ర్తా యత య స్తైపి న కర్తవ్యం హి తచ్ఛ తైః । తద్ద
 శ్చ నకృతాం సరాణాం స్నాన మివ విధీయతే ॥౧౩॥
 రాజ్యభారం వహస్వాద్య మద్వాక్యా ద్యతినత్తమ ।
 స్థాపయ స్వాన్యపురుషం రాజ్యపాలనకర్షణి ॥౧౪॥
 తేనైవ సర్వకార్యాణి కారయస్వ యతీశ్వర । న్యస్త
 భారో యతే త్వంహి భారతీజప మాచర ॥౧౫॥ ధనాది

వస్తుజాలాని తదధీనం కురుష్వ భో! తవాధీనం స కర్త
 వ్యం సమదా దపి దద్ధనం ||౧౬|| ఆర్జనవ్యయకాలే తు
 జాగరూకో భవ స్వయం! రాజ్యభారానియక్తానాం
 తత్తత్కర్మణి యోగినాం ||౧౭|| బ్రాహ్మణాదిజనానాం
 త్వం తద్ధనం వినియోజయ! శిష్యాణాం పాలనం చైవ
 రాజ్యపాలన మేవచ ||౧౮|| జాగరూకో గజారూఢః
 కురుశీఘ్ర మతంద్రితః! అజాగరూక స్సన్యాసిన్ త్వం
 చేక్రత్నధనాదికం ||౧౯|| వస్తుజాలం పారత్యేవ తత్త
 త్కర్మ నియోగినః! దినేషి నేతు చైతేషాం తత్తత్కర్మ
 నియోగినాం ||౨౦|| సాయంకాలే పరితౌ చ కర్తవ్యా
 చ త్వయా దృఢం! ఎవం కరోషి చెన్నిత్యం ధనం
 నైవ హరంతి తే ||౨౧|| ధనాభావా త్సన్నిధాన నివ
 సంతి స తే జనాః! భటాభావే రాజ్యరతౌ కథం వా
 సంభవిష్యతి ||౨౨|| తస్మాద్ధనాదిసంరతౌ సమ్య
 క్కార్యా యతే త్వయా! పరేషాం పోషణార్థాయ
 ధనధాన్యాదిసంగ్రహః ||౨౩|| స దోషాయ భవత్యేవ
 భారతీసంప్రదాయునాం! ఇతరేషాం యతీనాం తు ధనా
 ర్జనసముద్భవః ||౨౪|| దోషోస్యైవ యతిశ్రేష్ఠ నాస్మి
 న్నధే తు సంశయః! యతిభి స్తే కార్యమేవ
 ద్వయం తచ్చ ప్రసక్యతే ||౨౫|| భిక్షాశాతీపంచంకచ

తెషా మన్య స్సవిద్యతే । యతే మాధవీయోగీంద్ర
 సర్వముంత్రనిశారద ॥ ౧౬ ॥ లక్ష్మీగణస్య మనునా
 రాంకవం సర్వబిందుకం । వింశద్వారం మంత్రయిత్యా
 స్వమూర్ధ్ని త్వం తు ధారయ ॥ ౧౭ ॥ దీక్షాకాలే పాదు
 కాయాః త్వం శతకులశోదకైః । మూర్ధ్నాభిషిక్తో గురు
 భిః యతిభి ర్హృత్తోత్తమైః ॥ ౧౮ ॥ ఉష్ణీషవర్జితో
 మూర్ధ్నా న స్థాతిప్ర్యా యతిత్వయా । అంతశ్శాతీం
 యోజయిత్వా రాంకవం త్వం తు ధారయ ॥ ౧౯ ॥
 దీక్షాభావా త్పాదుకాయా ఇతరై యతయ స్తథా ।
 న ధారయంతి పీతాదిరాంకవాని యతీశ్వర ॥ ౨౦ ॥ ధార
 నా ద్దోష మాయాంతి హ్యర్థే సిన్హాత్మ సంతయః ।
 నప్తషిక్షాదేవతాకం చ సప్తసోపానమండితం ॥ ౨౧ ॥
 మూలాధారాదిచక్రాభ్యం కారయే త్వీత ముత్తమం ।
 తస్మిన్ సింహాసనే దివ్యే జాంబూవదచిత్తతే ॥ ౨౨ ॥
 దేవదారుమయీం దేవీం పంచావరణసంయుతాం ।
 భాతీం స్థాపయ స్వాద్య మాం చైవ యతిశేఖర ॥ ౨౩ ॥
 శుభాగమోక్తమాగ్ధేణ సాయంకాలే దినదినే ।
 పూజా కార్యా త్వయా నమ్యక్ తస్మా దెవ్యా స్తు
 ముక్తిదా ॥ ౨౪ ॥ తత్పూజాసమయే భేరిధక్కాపణవ
 మదళాః । మృదంగప్రముఖా యోగ్యా పాదనీయ్యా

శ్చ వాజకైః || 3౫ || కుహశ్యకాపూరణీయ్యాః ప్రయ
త్నేన తథా యతే । చామరాణాం చ పింఛానాం వీజనీ
యా శ్చ వాయసః || 3౬ || వార స్త్రీభి శ్చ నాట్యాని
కర్తవ్యాని తథా యతే । దేవి ప్రభావసంపన్నం గానం
కర్తవ్యమేవ హి || 3౭ || బహునాత్ర కిముక్తేన సమానేన
తు వక్ష్యతే । మహారాజస్య యావంతి సంతి చిహ్నాని
సర్వదా || 3౮ || రజనీః రివృత్యా తు కర్తవ్యా మంగళ
ధ్వనిః । సింహాకారా న్లజాకారా న్వీణాకారాం శ్చ
వర్తులాన్ || 3౯ || శౌవర్ణాన్ రాజితా న్దండా న్ధారిణో
బ్రాహ్మణోత్తమాః । దేవీబిరుదవాక్యాని ల్వత్సోత్త
మిళితానిచ || ౪౦ || పదేపదే వాచయతు తదగ్రే కం
చుకాన్వితాః । యతే పంచాగమవిదా వేదవేదాంగ
శోభినా || ౪౧ || మహనీయసుసంపత్తిచారిణా విదుషా
భవాన్ । పూజాకార ఇతవ్యాచ దేవీ దేవ్యా న సంశ
యః || ౪౨ || రాత్రిపూజా త్వయా కార్యా యతిశ్రేష్ఠ
న సంశయః । దేవ్యా మూలాదిమాగేణ దివా కార్యా
త్వయార్చనా || ౪౩ || సహస్యారే యతిశ్రేష్ఠ పట్నకై
క్యవిధానతః । గజేంద్రాహికాలే తు యతే దంఢం
త ముత్తమం || ౪౪ || షోఢశాక్షరమంత్రేణ మంత్ర
యిత్వా చ వింశతిః । దంఢి త్తే చ ప్రవాతవ్యం తేనానీ

తన్యమేవ తత్ ||౪౫|| పున గ్రాహణకాలే తు దశవా
రాభిమంత్రితం । తేన మంత్రేణ త దుడం ధారయే
చ్చ యతీశ్వర ||౪౬|| అన్యేషు సమయే ష్వేన మ
యోక్తే నైవ ధారయ । దండహీనో యతి శ్శీఘ్రం
యతిత్వా ద్ధీయతే ధృవం ||౪౭|| ఏకాదశర్మకరణే యో
గ్యం చేకం ద్విజోత్తమం । నియుజ్య తేన కర్మాణి
కారయన్వ యతీశ్వర ||౪౮|| ఏకత్ర భిక్షాకరణే తవ
దోషో న విన్యతే । అన్యేషాం తు యతీనాం తు తద్దో
షః కథితః పురా ||౪౯|| పాదుకాంతాభిషిక్తా శ్చ భార
తీసంప్రదాయినః । పూరామంత్రం పఠంత స్తై తద్దోషం
నాఘ్నువంతి హి ||౫౦|| విద్యాశంకరపూర్వస్య మళియా
ళస్య బ్రాహ్మణః । భారతీదేవతాయా శ్చ సమపాణ
ధియా యతే ||౫౧|| త్వయోక్తాని మయోక్తాని కర్మాణి
చ సమాచర । కర్మాచరణదోష స్తు తవ నాస్తి చుదా
జ్జయా ||౫౨|| బ్రహ్మభావసయా తిష్ఠ వేదభాష్యం చ
కారయ । త్రయీభాష్యప్రకర్తా చ మాధవాఖ్యో యతీ
శ్వరః ||౫౩|| అహమాదికవంశేస్సీన్ రుద్రసంఖ్యాకరే
చ వై । జాయతే శ్శవ మిత్యేవ సుబ్రవీ చ్చంకరో
యతే ||౫౪|| తస్మా త్కురుష్వ తద్భాష్యం యతిశ్రేష్ఠ
మదాజ్ఞయా । శంకరస్య కటాక్షో చ్చ మత్కటాక్షో

త్సరస్వతేః ॥౫౫॥ త్రయీగతరహస్యార్థః సర్వం స్పష్టో
భవిష్యతి । వేదార్థం యస్య కస్యపి వాస్థవార్థం కతా
యగే ॥౫౬॥ స భవిష్యతి సమ్యక్త్వే తత్కరుష్య
మదాజ్ఞయా । పురా మండనమిశ్రాఖ్యం ద్విజం బ్రహ్మం
శసంభవం ॥౫౭॥ శాస్త్రవాదై వినిజితై సన్యాసం
స్థాప్య భూతలే । తత్పత్నీం సరసాం వాణీం భారత్యంశ
సముద్భవాం ॥౫౮॥ వనదుర్గామహాన గ్రతబలా దా
కృష్య భూతలే । శ్రీమచ్ఛృంగగిరితే పురా వాణ్యా
పవిత్రీణే ॥౫౯॥ తుంగభద్రాతీరగతే శంకరో యశీశే
ఖరః । ఆకల్పం స్థాపయామాస స్థిరాభవ ఇతీరయః ॥౬౦॥
ప్రతాపభారతీవీరం యోగవీరం చ తద్భవేత్ । ప్రభావ
భారతీవీరం నిర్ణాయ యతిశేఖర ॥౬౧॥ విరూపాక్ష
ప్రదే శేస్థిన్ కురుష్య చ మదాజ్ఞయా । శృంగేరభట్ట
విప్రేంద్రగిరీణకాం స్థాపయాద్య చ ॥౬౨॥ ప్రభావ
భారతీవీరం యోగవీరం చ భాస్వరం । శృంగేరభట్ట
విప్రేంద్రో నిత్యం రక్షతి వై ధృవం ॥౬౩॥ ఇత్య శ్రీ
రేణుకాతంత్రే మాధవశిష్యమణియాశయోగీంద్రకృతౌ
మాధవలక్ష్మీసంవాదో నామ ద్వౌతీశోధ్యాయః॥

రేణుకాతంత్రే

త్రయస్త్రింశోధ్యాయః

మాధప్రాధ యతి శ్రీమాన్ రాజ్యపాలనకర్త
 చ । భుక్కుద్వా రేణ జాన నై వ్రతయీభాష్యం చకార
 నః ॥౧॥ త్రయీభాష్యం దశకాయితం పరాశరసుతశ్చ
 చ । కాశీం జగామ శీఘ్రేణ శిష్యబృందసమాహితః॥౨॥
 మధ్యమార్గే ఘటారణ్యే వటవృక్షనివాసినం । ఉచ్చైః
 పతం తం వాక్యం చ గురుదత్తం దదత్ శః ॥౩॥
 తద్వాక్య స్మార్థ మతులం వాచయామాస మాధవః ।
 యస్మా త్తస్మా దశ్శుతం చ తదాసౌ మాధవా
 ద్యతేః ॥౪॥ తద్వాక్య స్మార్థ మతులం శృత్వా ప్రాహ
 తపోనిధిః । అహో పుణ్యనశా ద్ద్య శాపక్షయశస్య
 చ ॥౫॥ చిరాజ్జాతం దర్శనం చ గురువాక్యాకరస్య చ ।
 అవరుహ్య వటా చ్ఛీఘ్రం పాదౌ జగ్రాహ తస్య
 నః ॥౬॥ చతుర్ణాం పౌర్ణమాసీనాం ఫలం దాతవ్య ము
 చ్చరత్ । ముహూర్తముహూర్త త న్నహ్యం పౌర్ణమా
 సీఘ్రతుప్తయే ॥౭॥ మహానదీస్నానఫలం దాతవ్య మితి

తస్మివాన్ । శీఘ్రం దదా తత్ఫలం హి తస్మై విప్రీవ
 గాయ సః ॥౮॥ తతః క్షీణబలో విప్రీ విహాయ బ్రహ్మ
 రాక్షసః । జగము శీఘ్రం స్వం దేశం బ్రహ్మరాక్షస
 మండితం ॥౯॥ ఆగతా భారతీ దేవీ విశిష్టవచనా త్తదా
 పున ర్వివేశ విస్మయ దేహీ మంత్రపవిత్రితే ॥౧౦॥
 బ్రహ్మరాక్షస ముక్తోయం తస్మా త్క్షీణబలభవత్ ।
 బలం దాతవ్య మస్యేహ దేవీ ప్రాపతి ఖే స్థితా ॥౧౧॥
 మాధవః॥ కేనైవ విధినా దేవి బలం దాతవ్య మస్య
 చ । తద్వదస్వ మహాదేవి నుయి చే దస్తి తే
 దయా ॥౧౨॥ భారతీ॥ యతే మాధవ యోగీంద్ర
 వక్ష్యామి శృణు తత్వతః । చాతుర్మాస్యవ్రతం యో
 గ్యం కరోషి యది మాధవ ॥౧౩॥ అయం విప్రోద్ధిత
 శ్రీఘ్రం దేవత్వం ప్రాప్నుయా ద్ధృవం । నోచే దయం
 యతీశ్వరః । ఘాస్య త్యేవం న సంశయః ॥౧౪॥ భారతీ
 వాక్య మతులం శృత్వా ప్రాహ యతీశ్వరః । యతీనాం
 చ గృహస్థానాం చాతుర్మాస్యవ్రతం శుభం ॥౧౫॥
 కర్తవ్య మితి శాస్త్రేషు వర్తతే పరమేశ్వరి । చాతు
 ర్మాస్యవ్రతోత్పత్తిం తత్ప్రభావం వదస్వ హ ॥౧౬॥
 భారతీ॥ పూర్వం నారాయణో దేవః శంఖచక్రగదా
 ధరః । చతుర్విధమహాభూతనృప్తిం కర్తుం మవేక్షత ॥౧౭॥

స్రవంతపత వె త్యైవంవాగువాచాశరీరిణి । తచ్చృత్వా
 ప్రాహగోవిందోతపఃకింవదమేషన్తై ॥౧౮॥ భారతీ॥
 చాతుర్మాస్యవృతాఖ్యం చ తపః కురు సురాధిప ।
 పశ్చాత్స్పృష్టిం చ వివిధాం కురు శీఘ్రం మదాజ్ఞ
 యా ॥౧౯॥ నారాయణః॥ చాతుర్మాస్యవృతం కేన
 కర్తవ్యం విధిసా వన॥ భారతీ॥ తద్వ తస్య క్రమం
 వత్సే సావధానమనా శృణు ॥౨౦॥ చతుర్మాస్యమహా
 విద్యాః నిర్గతాః పరమేశ్వరాత్ । తత్స్వరూపం మహా
 ధ్వానం కథం స్యా ద్వద మోక్షద ॥౨౧॥ ఇత్యుచు
 దేవదేవేశం బ్రహ్మణం పరమేశ్వరం । విద్యావాక్యం
 తత శ్చృత్వా ప్రాహ దేవోఽఖలేశ్వరః ॥౨౨॥ మం
 త్రోపాసనయా విద్యా వేదోపానా నాత్ర సంశయః॥
 విద్యారణ్యః॥ తాని కాని చ మంత్రాణి నో వదన్వతి
 లేశ్వర ॥ ౨౩॥ ఈశ్వరః॥ మహామంత్రస్వరూపం చ
 శృణుధ్వం వక్ష్యతే మాయా । గాయత్రీ చ మహా
 విద్యా బ్రహ్మతేజఃప్రదాయినీ ॥౨౪॥ నేవాదీనాం చ
 భూతానాం కారణం గతి గుచ్ఛతే । మత్స్వరూపా హి
 సా దేవీతత్స్వరూపా హ్యహం కథాః ॥౨౫॥ పృణవ్రా
 మత్స్వరూపా హి ఏకాక్షరవిరాజితః । ఏతస్మిన్త్రైద్వ
 యం విద్యా బ్రహ్మజ్ఞానప్రదాయకం ॥౨౬॥ జ్ఞానా

స్తోమశ్చ సద్ధి స్థా న్నాస్తి స్మరే తు సంశయః ।
 సర్వ నూనూ స్తు సంజాతాః గాయత్ర్యాఖ్యమహా
 మనోః ॥౨౭॥ శివాదిపంచదేవానాం వాచకా మనవ
 స్తథా । సంజాతాః ప్రాణా దేవ సర్వే సర్వఫలప్ర
 దాః ॥౨౮॥ శైవాదిపంచతంత్రేభ్యః సప్తకోటిసుసం
 ఖ్యకాః । మనవ స్తు తదా జాతాః సర్వకామ్యఫల
 ప్రదాః ॥౨౯॥ ప్రాణవం తు వినా సర్వే గాయత్ర్యా
 దిమనూత్తమాః । బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమస్థైః జపనీ
 యా స్త్రిభి ర్యతే ॥౩౦॥ భారతీనంప్రదాయస్థై భార
 తై ర్యతిపాలకైః । గాయత్రీం తు వినా యోగ్యాః పం
 చదశ్యాదిమంత్రకాః ॥౩౧॥ జప్యం ప్రాణవమంత్రం తు
 జ్ఞానమార్గప్రదాయకం । చాతుర్మాస్యే విశేషేణ కా
 రయే చ్చ కరోతి యః ॥౩౨॥ యతి శ్శీఘ్రం ముక్తి
 గతిం గమిష్యతి న సంశయః । తద్వై ర్యతిభిః సమ్యక్
 జప్యం ప్రాణవ మేవ హి ॥౩౩॥ అన్యమంత్రజపం విద్వా
 న కర్తవ్యం కదాచన । ఆచరే ద్యద మూఢాత్మా రా
 రవం నరకం వ్రజేత్ ॥౩౪॥ చాతుర్మాస్యవ్రతం యో
 గ్యం సర్వమంత్రప్రసాదకం । ఆషాఢశుద్ధపౌర్ణమ్యా
 మారంభం కార్య మేవ హి ॥౩౫॥ కార్తికశుద్ధపౌర్ణ

మ్యాం సమాప్తి స్తస్య ఫణ్యతే । ఆమాధశుద్ధపౌర్ణ
 మ్యాం విధినా క్షౌరకర్మ చ ॥31॥ స్నానాదికం చ
 కృత్వాధ పీతసామీప్య మాగతః । వ్యాసపూజా తతః
 కార్యా జ్ఞానమోక్షప్రదాయినీ ॥32॥ బాలా పంచదశ
 విద్యా షోడశీ చ పరా తథా । పాదుకా చ షడామ్నూ
 యాః శ్రీమత్సప్తశతీ తథా ॥33॥ పంచ దేవమహామం
 త్రాః స్తథా వేదచతుష్టయః । దశోపనిషద శ్చైవ వ్యా
 ససూత్రాణి తాం చ ॥34॥ ఏతేషాం చ జపారంభం
 కుర్యా ద్వా కారయః ద్యుతిః । నవరాత్రవ్రతం త్వేవం
 కర్తవ్యం నాత్ర సంశయః ॥౩౫॥ సర్వదా పీతసాన్నిధ్యే
 శ్రీమత్సప్తశతీ తథా । షోడశీ చ షడామ్నూయాః
 నామసాహస్రీ ముత్తమం ॥౩౬॥ తేషాం జపం తు
 కర్తవ్యం తస్మా న్నోక్ష మవాప్నుయాత్ । ఏతేషాం
 తు జపాభావే దేవీ నిర్గచ్ఛతి ధృవం ॥౩౭॥ దేవ్యభాషి
 ద్యుతి శ్శీఘ్రం నక్షత్రం యాతి వై ధృవం । తస్మా త్సర్వ
 వ్రతయత్నేన తజ్జపం కార్య మేవ హి ॥౩౮॥ తజ్జపా త్పర
 మేకాని తుష్టా భవతి సర్వదా । పతౌ వై శృతివాక్యాని
 యతిమాసాదికం జపన్ ॥౩౯॥ చాతుర్మాస్యవ్రతం
 సమ్యక్ మాసద్వయ మతంద్రితః । కర్తవ్యం వ్రత మ
 త్యంతం నాస్మిన్నధే తు సుఖయః ॥౪౦॥ తత్స

క్షేతు మహాదేవ్యాః పున స్సంకల్పపూర్వకం । నవరా
త్రవ్రతారంభః కార్య ఏవ స సంశయః ॥౪౬॥ చాతు
రాస్యవ్రతారంభః కర్తవ్యో గృహిభి స్తదా । ప్రణ
వంతు వినా విద్యాః జప్త్యా స్సర్వా మనూత్తమాః॥౪౭॥
నవరాత్రవ్రతం చైవ గృహిభిః కార్య మేవ హి । తత్త
న్నంత్రజపా చ్చీఘ్రం చతుర్వర్గం లభంతి తే ॥౪౮॥
చాతురాస్యవ్రతం త్వేవం విద్వద్భ్యో బ్రహ్మణా పురా ।
కథి తోచ్యతయోగీంద్ర వ్రతం చైత దనుత్తమం॥౪౯॥
కర్తవ్య లోకసృష్టి శ్చ పశ్యా న్నాస్తి స్త సంశయః ।
వ్రతం కృత్వాథ యోగీంద్ర మహానియ మపూర్వ
కం ॥౫౦॥ అకారోద్భూతసృష్టిం చ హరీశాది ర్విదా
శుభాం । తద్వ్రతం మాధవయతే కురు శీఘ్రం ప్రయ
త్నతః ॥౫౧॥ తద్వ్రతస్య చ మాహాత్మ్యం శృత్వా
విప్రోద్ధితోభవత్ । శృత్వా సరస్వతీవాక్యం మాధవో
యతీసత్తమః ॥౫౨॥ అకరోద్భూతమత్యంతం మహా
నియమపూర్వకం । నభోమాసే పౌర్ణిమా యా నుద్ధితో
భూ ద్విజోత్తమః॥౫౩॥ శేషమాసత్రయాంతే తు దే
వత్వం ప్రాప్నువా స్సరం । వసిష్ఠవచనా దేవ తద్దేహే
ప్రవివేశ సా ॥౫౪॥ శంకేరిభట్టవిప్రోప యతిత్వం ప్రాప్త
వాంస్తతః । మళయాళబ్రహ్మనంజ్ఞా యతి స్సూర్యసమ

ప్రభః ||౫౫|| భారత్యా బ్రహ్మలోకం తు గమనేచ్ఛ
భవ త్తదా । ఆకాశమార్గం గచ్ఛంతం బ్రహ్మభూతం
వీరాగిణం ||౫౬|| శృంగేరిభట్టం భారత్యా సహితం
దేవరూఢిణం । సవాక్షరీమహామంత్రబలా దాకృష్య
నూధవః ||౫౭|| స్వపీఠే స్థాపయామాస దేవ్యక్రే హృది
చక్రకే । ఇత్యుక్త్వా చ తదా సోపి హ్యకల్పం సుస్థిరో
భవ ||౫౮|| తదా దేవీ ప్రసన్నా సా వాక్య మేత
దువాచ హ । జ్యేష్ఠమాసే పౌర్ణమాస్యాం పతితోయం
ద్విజోత్తమః ||౫౯|| త్వత్ప్రభావా దుద్ధిత శ్చ బభూవ
ఋషిన త్తమః । దేవత్వం ప్రాప్తవా న్పశ్చాత్కాంత శ్చ
త్వయాధునా ||౬౦|| వీరస్య తే చ సంరక్షం ఛాత
వర్గస్య సర్వదా । సర్వావస్థాసు యోగీంద్రః కరోత్యేష
న సంశయః ||౬౧|| పరమంత్రప్రయోగాదిభయం నాస్తి
హి నా సిహి । జ్యేష్ఠమాసే తు పౌర్ణమ్యాం తస్యా
రాధన ముత్తమం ||౬౨|| య తే త్వయా ప్రకర్తవ్యం
త్వచ్ఛిష్యై ర్నాత్రి సంశయః । శివదేవాలయీనాం చ
షష్ఠ్యత్తరశతత్రయం ||౬౩|| వేదాగమోక్తమాగేణ
స్థాపకస్య గురో స్తదా । భారతీసాంప్రదాయజ్ఞశంక
రస్య య తే స్తథా ||౬౪|| ఆరాధనం చైత్రీమాసే
పౌర్ణమ్యాం కార్య మేవ హి । తన్నామోచ్ఛరణా

దేవ సర్వత్ర జయ మానహేత్ ||౬౫|| శ్రీమత్పరమ
 హంసాదిశతవాక్యాని వాచయేత్ | పీఠస్య సన్నిధా
 వెవ దేవీసంతుప్తహేతవే ||౬౬|| వీరభావస్థలే యో
 గిన్ వాచయే దాత్మసన్నిధౌ | వాక్యాని దోష మా
 యాంతి యతయో నాత్ర సంశయః ||౬౭|| మాధవః||
 కథం హి పీఠనిర్మాణం కర్తవ్యం చ మయారమే | కో
 వా శృంగేరిభట్టార్యో రేణుకా వా వదస్వ మే ||౬౮||
 తయో శ్చ పూజనం దేవి కిమర్థం కార్య మేవ హి |
 లక్ష్మీః || యతే మాధవ తద్వార్తా వత్సేహం శృణు
 సాదరః ||౬౯|| శ్రీరామదాసగృహీణీ భారతీశాపతః
 పురా | శృంగేరిభట్టనర్వజ్ఞో బ్రహ్మరక్షస్త్వ మాప
 నః ||౭౦|| తచ్ఛాపమోక్షణం నూనం త్వదీధీన మభూ
 ద్యతే | దండకారణ్యమధ్యస్థే ఘటారణ్యవటే ద్విజః ||౭౧||
 ఫిత స్సద్గురువాక్యం చ సంస్మరన్ సర్వదా యతే
 త్రియీభావ్యుచ కృత్వాధ వ్యాసదశకనలాలసః ||౭౨||
 కాశీం గమిష్య న్మార్గస్య మధ్యే తం దశకయిష్యసి ||
 శాపస్య మోక్షణం కృత్వా భారతీభాజనం ద్విజః ||౭౩||
 పీఠే చతుర్థసాపానై స్థాపయస్వ యతీశ్వర | కురు
 జాంగలభూమిస్థపురగామీ త్వత్సేజసా ||౭౪|| దహం
 తీం రేణుకాం దృష్ట్వా శంకరో యతిశేఖరః | ప్రశాం

తిం గమయామాస స్వసామధ్యో ద్యతీశ్వరః ॥౨౫॥
 యతినా మాధవే నైవ తవపూజా భవిష్యతి । ఉవాచ
 శంకరః పూర్వం తస్మా త్త్వం పూజ యాద్య
 వై ॥౨౬॥ పీఠే చ దేవతాన్యాసో వక్ష్యతే శృణు
 మాధవ । మూలాధారస్వరూపే చ సాపానె ప్రథమా
 యతే ॥౨౭॥ స్థావయస్వ సరస్వత్యా యంత్రం ద్వావే
 భసంయుతం । దక్షిణే మా ముత్తరే తు శక్తిం సం
 స్థాప్య మధ్యమే ॥౨౮॥ స్వాధిష్ఠానస్వరూపే చ సాపానె
 తు ద్వితీయకే । నారాయణముఖా న్యోగ్యాన్ గురూ
 న్ధావయ కాస్త్రతః ॥౨౯॥ నారాయణం పద్మభువం
 వస్తిష్ఠం శక్తి మేవ చ । పరాశరం చ వ్యాసం చ శుకం
 కౌండపదం తథా ॥౩౦॥ తథా గోవిందయోగీంద్రం శంక
 రాచార్య మేవ చ । తథా వై పద్మపాదం చ హస్తా
 మలక మేవ చ ॥౩౧॥ తద్దైవ త్రోటకాచార్యం వార్తి
 కాచార్య మేవ చ । దత్తాత్రేయం చ దూర్వానం స్వ
 గురుంచ యథాక్రమం ॥౩౨॥ మణిపూరస్వరూపే చ
 సాపానె చ తృతీయకే । పద్విధా గణనాథాం శ్చ
 స్థావయస్వ యతీశ్వర ॥౩౩॥ లక్ష్మీం గణపతిం చైవ
 శ్రీసిద్ధిగణనాయకం । కుమారగణనాథంచ నవనీతవినా
 యకం ॥౩౪॥ శ్రీదుండీగణనాథం చ హరిద్రాగణనా

యకం । (కమేణ స్థాపయస్వాద్య భారతీసంప్రదా
 యక ॥౮౫॥ అన్యో న్గణపతీన్ సర్వాన్ స్థాపయన్వ
 యతీశ్వర । అనాహతస్వరూపే తు సౌపానె తు చతు
 ధౌకె ॥౮౬॥ మత్స్యదిభేదా నిష్ణో శ్చ స్థాపయన్వ
 యతీశ్వర । విశుద్ధచక్రే రూపే చ సౌపానె పంచమే
 తథా ॥౮౭॥ ఆదిత్యా ద్ద్వాదశాన్ సమ్యక్ స్థాపయన్వ
 యతీశ్వర । ఆజ్ఞేయచక్రరూపే చ షష్ఠసౌపానమం
 డలె ॥౮౮॥ అంబికా మప్తథా భిన్నాం స్థాపయన్వ
 యతీశ్వర । సహస్రారస్వరూపే చ సప్తసౌపానమం
 డలె ॥౮౯॥ సరస్వతీం మహేశం చ రేణుకాం స్థాప
 యాద్య వై । సవం హి వీరనిర్మాణం కర్తవ్యం యతి
శేఖర ॥౯౦॥ దేవతానాం చ కర్తవ్యం పూజా మంత్ర
విధానతః । ప్రధానభూతాం దేవీం చ భారతీం సర్వకా
మదాం ॥౯౧॥ శుభాగమోక్తమార్గేణ పూజయన్వ
నిరంతరం । శ్రీమత్సప్తశతీమంత్రపారాయణ మను
త్తమం ॥౯౨॥ మహావిద్యాజపం చైవ షడామ్నాయ
జపం తథా । లలితానామసాహస్రజపం యతివరో
త్తమ ॥౯౩॥ ఎతాని నిత్యం దేవ్యై కర్తవ్యాని చ
మాంత్రికైః । ఎతేషాం జపమాత్రేణ ప్రత్యక్షా సా
భవిష్యతి ॥౯౪॥ అంతర్నితా సా భవితా తజ్జపాభావ

తో యతే । తస్మా త్కారయితవ్యాని త్వయా తాని
 న సంశయః ॥౯౫॥ మదుక్తమార్గాన్నిత్యం చేత్
 కరోషి యతిశేఖర । మోక్ష మాప్నోతి శీఘ్రం హి
 నాస్మి స్మర్థై తు సంశయః ॥౯౬॥ మదాజ్ఞయా యతి
 శ్రేష్ఠ రాజ్యం కురు న సంశయః । ఆనాం భవేతాం
 ప్రత్యక్షే పునః పీత వినిర్నితే ॥౯౭॥ ఇత్యేవ ముక్త్యా
 లక్ష్మీశ్చ వాణీ చాంతవాన్తే తథా । అంగీచకార
 రాజ్యం చ మాధవౌఘ యతీశ్వరః ॥౯౮॥ న్యస్తవాన్
 బుక్కగోపాలం రాజ్యపాలకరక్షణి । తత్తత్కర్మసు
 విప్రార్దీన్ నియుజ్య పురుషాన్ పరాన్ ॥౯౯॥ భారతీ
 పూజయన్నిత్యం స్వయం తూష్ణీ మతివత్ ॥ ఇతి శ్రీ
 రేణుకాతంత్రే మాధవశిష్యమళయాళయోగీంద్రవిర
 చితే మాధవలక్ష్మీసంవాదో నామ త్రయస్త్రిశో
 ధ్యాయః ॥

శంకరవిజయవిలాసే

శ్రీమతః తత్ర నిర్ణాయవిద్యాపీఠ మచీర్ణపత్ ।
 చతుర్షేషకం వాపదూకం సురేశాచార్య మగ్ని
 ము ॥ ౧॥ బ్రహ్మవిద్యావరిష్ఠం తు తత్పీఠ వినివేశ్య

సః । ఆజిజ్ఞాప త్సురేశ్వర్య మిత్థం దేశికపుంగవః ॥33॥
 య స్త్వదైవితమతెస్థిత్యా భారతీవీరనిందకః । స యాతి
 నరకం ఘోరం యావ దాభూతసంప్లవం ॥34॥ ఆ సేతు
 హిమవచ్చైలం సదాచారాన్ విచారయ । యత్ర స్థలతి
 యః కో వా నిప్యస్తం శిక్ష యాధికం ॥35॥ సంప్ర
 దాయాన్ దశైవైతాన్ శిష్యే ష్వారచయ స్వతః ।
 తీర్థాశ్రమవనారణ్యగిరిపర్వతసాగరాః ॥36॥ సరస్వతీ
 భారతీ చ పురీత్యైతే దశైవ హి । శివా తక్రమా
 త్సమాయాతం చంద్రమాశీశ్వరం పరం ॥37॥ రత్న
 గర్భం గణపతిం పూజయేతి దదౌ ముదా । కారయా
 మస తేనైవ స్వీయభాష్యార్థవార్తికం ॥38॥ సవిధ
 నివస న్నైవ శృదో నవపంచ చ । వాగ్దేవ్యాః పూజనం
 కుర్వన్యవస తైవ తస్మై ॥39॥ మలహానికరం దేవం
 ప్రత్యహం పూజయన్ సుధీః । తుంగభద్రాతరుగాంభ
 సమాలోకనకాతుకీ ॥40॥ శృంగరాచార్యవ ర్యోసౌ
 పద్మపాదాదిభి ర్మృతః । మహాత్మనాన్ గిరాం నేవ్యాః
 కారయామాస భూరిశః ॥41॥ భూసురా నపి శాస్త్ర
 జ్ఞాన్ సహ తేనైవ సంగతాన్ । వాగ్దేవీపూజనా
 యాసే నివేశ్య బహుశః పీఠాన్ ॥42॥ సురేశ్వరార్య
 శిశూమాంకర్తు మత్యంతపడితాన్ । సురేశ్వరార్యభగ

వాన్ ప్రకాశయతు సర్వతః ॥౪౩॥ శుద్ధాద్వైతం పరం
 నిత్యం నిగృహ్య స్యన్నతాంతరం । యావత్సన్యాసినాం
 ధర్మాన్ విచారయ విచక్షణ ॥౪౪॥ ఇతి దత్వా వరం
 తస్మై సురేశాయ చ దేశికః । పూర్వస్యాం భైరవం
 దేవ ముత్తరిస్యాం చ కాలికాం ॥౪౫॥ దక్షిణస్యాం
 మహాదుర్గాం ప్రతీచ్యాం దిశి మారుతిం । దేవ్యాశ్చ
 పరి తోత్యుర్గుం దుష్టనిగ్రహహేతవే ॥౪౬॥ నిధాన్య
 తోటకాద్వైతై సై నిర్గంతు ముపచక్రమే । తదాద్వై
 వీరశైవేన తద్దేశపరిపాలినా ॥౪౭॥ భూయోపి పండితో
 భక్త్యా శంకరాచార్యదేశికః । ఉత్కోచాన్ బహుశో
 దత్వా సైన్యస్య ససుహృజ్జనః ॥౪౮॥ కృతాంజలిపుట
 ధావే కాగ్రకృతమానసః । త మూచే శంకరాచార్యో
 వీరశైవ మహీపతిం ॥౪౯॥ త్వం రాజా సర్వధర్మాణాం
 పరిపాలయితా భువి । వాగ్దేవతం శ్రీమతేద్యం సురే
 శాచార్యమన్వహం ॥౫౦॥ విచారయ సుఖనిత్యం సహ
 పుత్రసహృజ్జనైః ఇత్యాశిషో వితీర్ణాస్మై వీరశైవ
 మహీభుజే ॥౫౧॥ ఇతిశంకరవిజయవిలాసే చతుర్వింశో
 ధ్యాయోపర్ణితం ॥

రేణుకాతంత్ర్యం సమాప్తమ్.

10122

